

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 23. 5. 2023 v Plzni v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Špety a přísedících Mgr. Petra Vágnera a Mgr. Michala Červenky

takto:

Obžalované

1) Ing. [redacted] [redacted] narozená [redacted] v [redacted] bytem [redacted], [redacted] - [redacted]

2) obchodní korporace M [redacted] s.r.o., se sídlem [redacted], [redacted], IČ [redacted],

se zprošťují

podle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby Krajského státního zastupitelství v Plzni ze dne 21. 12. 2021, č.j. 1 KZV 6/2021 – 157, podle které

Ing. [redacted] [redacted] která byla v době od 6. 4. 2018 do 3. 6. 2019 současně v postavení jednatele a společníka v obchodních korporacích A [redacted] s.r.o., IČ [redacted], a M [redacted] s.r.o., IČ [redacted], které měly shodný předmět podnikání - výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, se záměrem, aby ve stávající provozovně A [redacted] s.r.o. v [redacted] začala místo A [redacted] s.r.o. provozovat M [redacted] s.r.o. stejnou podnikatelskou činnost, a aby tím pro M [redacted] s.r.o. odejmula bez náhrady vůči A [redacted] s.r.o. benefity plynoucí z franšízové smlouvy, nejprve

- v přesně nezjištěný den v polovině roku 2018 dala podnět k výpovědi Smlouvy o franchisingové obchodní spolupráci mezi A [redacted] s.r.o. a franchisorem A [redacted] a.s., od 1. 11. 2020 pod obchodní firmou L [redacted] s.r.o., IČ [redacted], kdy k výpovědi ze strany A [redacted] a.s. došlo dne 29. 6. 2018 s datem zániku smlouvy ke dni 31. 12. 2018,

- dne 31. 12. 2018 v [redacted] podepsala Dohodu o ukončení nájmu nebytových prostor mezi společnostmi D [redacted] s.r.o. a A [redacted] s.r.o.,

- ke dni 31. 12. 2018 v [redacted] ukončila pracovní poměr devíti zaměstnancům A [redacted] s.r.o.,

a následně dne 1. 1. 2019 na nezjištěném místě uzavřela M [redacted] s.r.o. prostřednictvím své jednatelky Ing. [redacted] [redacted] franchisingovou smlouvu mezi franchisorem A [redacted] a.s. a franchisantem M [redacted] s.r.o, čímž M [redacted] s.r.o. prostřednictvím její jednatelky Ing. [redacted] [redacted] cíleně způsobila u A [redacted] s.r.o. významné snížení až úplnou ztrátu tržeb, ztrátu benefitů franchisingu, ztrátu přímého kontaktu se zákazníkem, ztrátu prostoru pro řádný výkon podnikatelské činnosti, nemožnost zákazníka vidět či vyzkoušet požadovaný produkt, snížení hospodářského výsledku za účetní období ze 437 tisíc Kč v roce 2018 na 126 tisíc Kč ke konci března 2019, pokles celkových výnosů z 11.080 tisíc Kč v roce 2018 na 2.770 tis. Kč ke konci března 2019, a u M [redacted] s.r.o. nárůst všech majetkových položek, zejména výsledku hospodaření za účetní období let 2019 a 2020 v podobě čistého zisku ve výši 1.115 tis. Kč.

čímž měly spáchat

Ing. [redacted] [redacted]

zločin zneužití postavení v obchodním styku podle § 255a odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

obchodní korporace M [redacted] s.r.o.

zločin zneužití postavení v obchodním styku podle § 255a odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku ve znění zákona č. 333/2020 Sb., za použití § 1 odst. 1, odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob.

Odůvodnění:

1. Krajské státní zastupitelství v Plzni podalo dne 23. 12. 2021 ke zdejšímu soudu obžalobu na obžalovanou Ing. [redacted] [redacted] pro zločin zneužití postavení v obchodním styku podle § 255a odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a na obžalovanou obchodní korporaci M [redacted] s.r.o. taktéž pro zločin zneužití postavení v obchodním styku podle § 255a odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku ve znění zákona č. 333/2020 Sb., za použití § 1 odst. 1, odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob. Těchto zločinů se měly obžalované dopustit způsobem, který je popsán ve skutkové větě výroku rozsudku. Obžaloba přitom vycházela z důkazů, které byly shromážděny v přípravném řízení a spolu s obžalobou byly jako spisový materiál předloženy soudu. Ten všechny uvedené důkazy provedl, nad rámec již shromážděných si opatřil i důkazy další, které pochopitelně taktéž provedl, a poté všechny takto shromážděné důkazy zhodnotil postupem tak, jak mu to ukládá ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu a dospěl k závěrům, které budou podrobně rozvedeny v dalších odstavcích odůvodnění tohoto rozsudku. Úvodem je třeba říci, že zmíněné důkazy prokazovaly, že obě obžalované z části jednaly způsobem, který je popsán ve výroku tohoto rozsudku, resp. ve skutkové větě podané obžaloby, avšak na základě provedeného dokazování soud musel uzavřít, že jejich jednání nenaplnuje znaky skutkové podstaty žalovaného zločinu či jiného trestného činu. K tomu vedly soud následující úvahy.
2. Trestní stíhání obžalovaných Ing. [redacted] [redacted] a obchodní korporace M [redacted] s.r.o. pro zmíněné zločiny bylo zahájeno usnesením Policie ČR, Krajské ředitelství policie [redacted] kraje, Služba kriminální policie a vyšetřování, Odbor hospodářské kriminality, ze dne 27. 5. 2021, č.j.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Iveta Kellnerová

KRPP-11912-240/TC-2019-030080. Toto usnesení bylo obžalované Ing. [REDACTED] [REDACTED] doručeno dne 2. 6. 2021. Vzhledem k tomu, že obžalovaná Ing. [REDACTED] [REDACTED] byla v té době jednatelkou obžalované obchodní korporace M [REDACTED] s.r.o., nemohla podle § 34 odst. 4 zákona č. 418/2011 Sb., činit za tuto právnickou osobu v tomto řízení úkony. Proto došlo podle § 34 odst. 2 citovaného zákona ke zvolení zmocněnce, a to Mgr. Ing. [REDACTED] [REDACTED] advokáta se sídlem [REDACTED], [REDACTED] jak je zřejmé z plné moci ze dne 7. 6. 2021 (**č.l. 19**). Tomu pak bylo zmíněné usnesení doručeno 14. 6. 2021. O zahájení trestního stíhání právnické osoby obžalované obchodní korporace M [REDACTED] s.r.o. pak byl ve smyslu § 30 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., vyzooměn Krajský soud v Plzni, veřejný rejstřík právnických a fyzických osob (**č.l. 21**).

3. Z podané obžaloby vyplývá, že obžalovaná Ing. [REDACTED] [REDACTED] tedy první obžalovaná, v souvislosti s popsanou trestnou činností byla v době od 6. 4. 2018 do 3. 6. 2019 současně v postavení jednatele a společníka v obchodních korporacích A [REDACTED] s.r.o., IČ [REDACTED], a M [REDACTED] s.r.o., IČ [REDACTED], které měly shodný předmět podnikání – výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 – 3 živnostenského zákona. Obchodní firma A [REDACTED] s.r.o. byla založena společníkem [REDACTED] [REDACTED] narozenou [REDACTED], dne 27. 6. 2011, jak vyplývá ze stejnopisu notářského zápisu, z něhož je zřejmé, že za účelem založení společnosti s ručením omezeným byla prohlášena zakladatelská listina o založení společnosti s ručením omezením (**č.l. 697**). [REDACTED] [REDACTED] se zavázala vložit peněžitý vklad ve výši 200 000 Kč, jehož byla i správcem, a stala se též jednatelem této společnosti. Dále měl soud k dispozici stejnopis notářského zápisu ze dne 20. 9. 2011 (**č.l. 1371**), z něhož je zřejmé, že [REDACTED] [REDACTED] jako jediná společnice zmíněné obchodní společnosti učinila rozhodnutí, podle kterého udělila souhlas k rozdělení obchodního podílu společnosti [REDACTED] [REDACTED] který představuje účast na uvedené společnosti v rozsahu 100% a odpovídá splacenému vkladu do základního kapitálu ve výši 200 000 Kč na tři části, a to na část v rozsahu 50% účasti odpovídající splacenému vkladu do základního kapitálu ve výši 100 000 Kč, kterou si jediná společnice ponechá, a dále na část v rozsahu 25% účasti na společnosti odpovídající splacenému vkladu do základního kapitálu ve výši 50 000 Kč, která bude předmětem převodu na nového společníka Ing. [REDACTED] [REDACTED] narozeného [REDACTED] to samé pak i ve vztahu k novému společníku [REDACTED] [REDACTED] narozenému [REDACTED]. Tím se mění shora uvedená zakladatelská listina společnosti. Ze smlouvy o převodu části obchodního podílu v obchodní společnosti A [REDACTED] s.r.o. ze dne 20. 9. 2011 (**č.l. 1375**) pak vyplynulo, že touto smlouvou [REDACTED] [REDACTED] převádí za dohodnutou úplatu do vlastnictví Ing. [REDACTED] [REDACTED] a do vlastnictví [REDACTED] [REDACTED] každému z nich část svého obchodního podílu ve společnosti A [REDACTED] s.r.o. v rozsahu 25% účasti na společnosti odpovídající splacenému vkladu do základního kapitálu ve výši 50 000 Kč. Kupní cena takového obchodního podílu byla smluvními stranami dohodnuta ve výši 50 000 Kč. V tomto směru je však třeba poznamenat, že změny vyplývající z obsahu citovaných listin nebyly zapsány v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Plzni. Ze stejnopisu notářského zápisu ze dne 5. 6. 2015 (**č.l. 701**) vyplývá rozhodnutí valné hromady obchodní společnosti A [REDACTED] s.r.o, se sídlem [REDACTED] [REDACTED] č.e. [REDACTED] PSČ [REDACTED], IČ [REDACTED], kterým se společníky obchodní společnosti stali Ing. [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] a společnost měla sídlo ve [REDACTED] [REDACTED]. Dalším jednatelem společnosti se stal Ing. [REDACTED] [REDACTED]. Valná hromada dále udělila souhlas s rozdělením podílu společníka Ing. [REDACTED] [REDACTED] tj. podíl v rozsahu 50% účasti na společnosti, kterému odpovídá vklad do základního kapitálu ve výši 100 000 Kč na část v rozsahu 66 667 Kč z 200 000 Kč, na část v rozsahu 16 667 Kč ze stejné částky a souhlasí s jejím převodem na společníka Ing. [REDACTED] [REDACTED] a dále na část ve stejném rozsahu a souhlasí s jejím převodem na společníka [REDACTED] [REDACTED]. Stejnopis notářského zápisu ze dne 28. 8. 2017 (**č.l. 706**) osvědčuje dohodu společníků o změně zakladatelské společnosti A [REDACTED] s.r.o. o změně sídla společnosti, které bude v obci [REDACTED]. Na to navazuje úplné znění zakladatelské listiny obchodní společnosti A [REDACTED] s.r.o. k 28. 8. 2017 (**č.l. 708, 1812**), z něhož je zřejmé, že společníky jsou Ing. [REDACTED] [REDACTED] se zcela splaceným peněžitým vkladem ve výši 100 000 Kč, jemuž odpovídá podíl ve společnosti v rozsahu 50%, Ing. [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] se zcela splacenými peněžitými vklady ve výši 50 000 Kč, jemuž odpovídá podíl ve

společnosti v rozsahu 25%. Vše uvedené je pak zřejmé z úplného výpisu zmíněné obchodní společnosti z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Plzni (**č.l. 695, 1821**), z něhož je zřejmé, že tato obchodní společnost vznikla dne 27. 7. 2011, kdy byla zapsána v uvedeném registru, v rozhodné době měla sídlo na adrese [REDAKCE] / [REDAKCE], k zápisu došlo 28. 8. 2017. Ing. [REDAKCE] byl jako jednatel obchodní společnosti zapsán dne 26. 1. 2016, on a [REDAKCE] pak byli jako společníci zapsáni taktéž dne 26. 1. 2016. Funkce jednatele u obžalované Ing. [REDAKCE] zanikla dne 3. 6. 2019. Po celou rozhodnou dobu předmětem podnikání zmíněné obchodní společnosti byla výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 – 3 živnostenského zákona.

4. Pokud jde o obžalovanou obchodní firmu M [REDAKCE] s.r.o., pak je zřejmé ze stejnopisu notářského zápisu ze dne 6. 4. 2018 (**č.l. 717**), že společníkem této společnosti je Ing. [REDAKCE] a výše základního kapitálu činí 1 000 Kč, který se zakladatelka zavazuje vložit do společnosti jako podíl 100%. Správcem vkladu byla určena taktéž Ing. [REDAKCE]. I tyto skutečnosti jsou zřejmé z úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Plzni (**č.l. 716**). Po celou rozhodnou dobu předmětem podnikání zmíněné obchodní společnosti byla výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 – 3 živnostenského zákona.
5. Vzhledem k tomu, že v průběhu tohoto trestního řízení jsou zmiňovány i další společnosti související především se svědky Ing. [REDAKCE] a [REDAKCE] a to obchodní firma M [REDAKCE] s.r.o. a dále obchodní firma M [REDAKCE] s.r.o., v současné době M [REDAKCE] s.r.o., které však byly taktéž personálně propojeny s obžalovanou Ing. [REDAKCE] pak z úplných výpisů z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Plzni (**č.l. 710, 713, 1814, 1818**) je zřejmé, že první ze jmenovaných obchodních firem vznikla 18. 7. 2005. Společníky byli oba jmenovaní, jednatelem potom [REDAKCE]. Dne 23. 1. 2016 jako společnice byla zapsána obžalovaná Ing. [REDAKCE] s vkladem 70 000 Kč, což odpovídalo jedné třetině obchodního podílu. Jako společnice pak byla vymazána dne 31. 3. 2023. Pokud jde o druhou ze jmenovaných obchodních společností, pak tato vznikla dne 25. 6. 2003, a společníky byli opět oba jmenovaní svědkové, jednatelem pak Ing. [REDAKCE]. Dne 7. 1. 2016 byla jako společnice zapsána obžalovaná Ing. [REDAKCE] s vkladem 66 666 Kč, což odpovídalo vyšší obchodního podílu. Jako společnice pak byla vymazána dne 12. 4. 2021.
6. Je tedy nesporné, že s výjimkou obžalované obchodní korporace M [REDAKCE] s.r.o. byly všechny tři další jmenované obchodní společnosti personálně a majetkově propojeny, pokud jde o obžalovanou Ing. [REDAKCE] a svědky Ing. [REDAKCE] a [REDAKCE]. Tyto skutečnosti pak vyplynou též z výpovědi obžalované a obou jmenovaných svědků, jak bude uvedeno dále.
7. Z podané obžaloby taktéž vyplývá, že obžalovaná Ing. [REDAKCE] v přesně nezjištěný den v polovině roku 2018 dala podnět k výpovědi smlouvy o franchisingové obchodní spolupráci mezi A [REDAKCE] s.r.o. a franschisorem A [REDAKCE] a.s., od 1. 11. 2020 pod obchodní firmou I [REDAKCE] s.r.o., kdy k výpovědi ze strany A [REDAKCE] a.s. došlo dne 29. 6. 2018 s datem zániku smlouvy ke dni 31. 12. 2018. K tomu je třeba konstatovat, že jak již vyplynulo shora, v rozhodném období měla obchodní společnost A [REDAKCE] s.r.o. sídlo v [REDAKCE] na adrese [REDAKCE], jak je zřejmé ze smlouvy o poskytnutí sídla společnosti a kancelářských služeb ze dne 8. 8. 2017 (**č.l. 210, 691**). Tato obchodní společnost pak ještě na základě smlouvy o nájmu nebytových prostor ze dne 2. 1. 2018 (**č.l. 255**) měla pronajaté nebytové prostory od [REDAKCE] což je otec obžalované Ing. [REDAKCE] v budově č.p. [REDAKCE], na adrese [REDAKCE], v [REDAKCE]. Konečně pak na základě smlouvy o nájmu nebytových prostor ze dne 2. 1. 2018 (**č.l. 258**) měla tato obchodní společnost pronajaty sklepní prostory a garáže o celkové rozloze 200 m² v nemovitosti na adrese [REDAKCE] a to od [REDAKCE]. Ze zprávy společnosti A [REDAKCE] a.s. (**č.l. 732**) vyplynulo, že obchodní společnost A [REDAKCE] s.r.o. měla uzavřenou smlouvu o franchisingové obchodní spolupráci ze dne 1. 6. 2016 (**č.l. 734, 1621**), která se vztahovala k pobočce společnosti A [REDAKCE] a.s. v [REDAKCE]. Ze zmíněné zprávy též vyplynulo, že došlo k vypovězení této smlouvy z důvodu změny provozování /vlastnictví objektů. Společnosti A [REDAKCE]

- ██████████ a.s. nově požadovala od franchisingových partnerů, aby si objekty pronajímala společnosti A██████████ a.s., které partnerům následně objekty podpronajímá. Smlouvu vypověděla společnost A██████████ a.s. Toto vyplývá ze zmíněné výpovědi ze dne 29. 6. 2018 (**č.l. 733, 1617**). Z této výpovědi je zřejmé, že je vypovězena Smlouva o franchisingové obchodní spolupráci ze dne 1. 6. 2016, s tím, že výpovědní lhůta začne běžet dne 30. 6. 2018 a smlouva zanikne ke dni 31. 12. 2018. Ze zprávy je dále zřejmé, že v prosinci 2018 došlo k uzavření dvou smluv se společností M██████████ s.r.o., a to na pobočku ██████████ a ██████████. O ██████████ jednali s obžalovaným Ing. ██████████. ██████████ již delší dobu s tím, že provozovatelem bude společnost M██████████ s.r.o. a následně se domluvili na tom, že pobočku ██████████ bude provozovat také tato společnost, a to z důvodu změny uvedených podmínek provozování. Iniciátorem výpovědi smlouvy se společností A██████████ s.r.o. byla společnost A██████████ a.s., uzavření smlouvy se společností M██████████ s.r.o. bylo po vzájemné dohodě. Prostory v ██████████ jsou v nájmu společnosti A██████████ a.s.
8. V podané žalobě je taktéž konstatováno, že obžalovaná Ing. ██████████ dne 31. 12. 2018 v ██████████ podepsala Dohodu o ukončení nájmu nebytových prostor mezi společností D██████████ s.r.o. a A██████████ s.r.o. Ze zprávy prvně jmenované společnosti (**č.l. 766**) vyplynulo, že tato byla vlastníkem nemovitosti v ██████████ (franchisingová provozovna společnosti A██████████ a.s. provozovaná společností A██████████ s.r.o. na základě vyhrané dražby areálu a následné uzavření kupní smlouvy ze dne 2. 10. 2018 (**č.l. 768**). Společnost měla uzavřenou smlouvu se společností A██████████ s.r.o. do 31. 12. 2018, k uzavření smlouvy došlo 1. 5. 2016. Tuto smlouvu uzavírala společnost F██████████ a.s. (Smlouva o nájmu nebytových prostor **č.l. 771**), společnost D██████████ s.r.o. převzala pouze nájemní smlouvy společně s areálem v rámci uvedené dražby. Tato smlouva byla vypovězena dohodou k 31. 12. 2018. Toto je zřejmé ze zmíněné dohody o ukončení nájmu nebytových prostor uzavřené mezi oběma společnostmi, když za společnost A██████████ s.r.o. tuto dohodu podepsala obžalovaná Ing. ██████████ (**č.l. 774**). Ze zmíněné zprávy je pak zřejmé, že iniciativa k vypovězení této nájemní smlouvy vzešla od pronajímatele, jelikož byl kontaktován společností A██████████ a.s., která preferovala mít lokality pod svou nájemní smlouvou, aby neztratila případně danou lokalitu. Tato společnost následně uzavřela smlouvu od roku 2019. Se společností M██████████ s.r.o. žádná smlouva uzavřena nebyla. Společnost pod názvem P██████████ s.r.o. (ve zprávě vysvětleno, že se jedná o chybný starý název společnosti) pak má se společností A██████████ a.s. uzavřenou smlouvu o nájmu prostor sloužících k podnikání v nemovitosti na adrese ██████████ ze dne 27. 12. 2018 s nájmem od 1. 1. 2019 (**č.l. 105, 775**). K této smlouvě je pak dodatek, že zmíněná společnost uděluje souhlas s přenecháním předmětu nájmu pro společnost M██████████ s.r.o.
9. V podané žalobě je konstatováno, že obžalovaná Ing. ██████████ ke dni 31. 12. 2018 v ██████████ ukončila pracovní poměr devíti zaměstnancům A██████████ s.r.o. Ze sdělení Okresní správy sociálního zabezpečení ██████████ s přílohami (**č.l. 723 - 730**) vyplynulo, že v obchodní společnosti A██████████ s.r.o. byli k 31. 12. 2018 zaměstnání ██████████. ██████████ obžalovaná Ing. ██████████ dále ██████████ a ██████████. V obžalované obchodní korporaci M██████████ s.r.o. byl od 2. 1. 2019 ke dni podání zprávy (12. 3. 2019) zaměstnán ██████████. Z e-mailové korespondence ze dne 3. 1. 2019 (**č.l. 1476**) je zřejmé, že obžalovaná Ing. ██████████ sděluje svědkovi Ing. ██████████ mzdovému účetnímu obchodní společnosti A██████████ s.r.o., že potřebuje výstupy zaměstnanců, a to k 31. 12. ██████████ ve zkušební době, u ostatních ke stejnému datu, z důvodu výpovědi. Soud po odročení hlavního líčení, které se konalo dne 11. 5. 2022 a došlo k přednesu závěrečných návrhů, požádal ještě Okresní správu sociálního zabezpečení ██████████ o zaslání přehledu zaměstnanců obžalované obchodní korporace M██████████ s.r.o. od data 1. 1. 2019 do současné doby. Tato zpráva byla soudu doručena dne 8. 7. 2022 a na základě ní pak soud v hlavním líčení dne 12. 7. 2022 rozhodl, že podle § 218 odst. 1 trestního řádu bude dokazování doplněno a v hlavním líčení bude pokračováno. Z této zprávy totiž vyplynulo (**č.l.**

1564), že od 2. 1. 2019 byli z původních zaměstnanců obchodní společnosti A s.r.o. kromě již jmenovaného zaměstnání taktéž samozřejmě obžalovaná Ing. a V návaznosti na to soud požádal zmocněnce obchodní společnosti A s.r.o., aby soudu dodal doklady o ukončení pracovních poměrů mezi jmenovanou společností a těmito zaměstnanci. Zmocněnec pak zaslal doklady o ukončení pracovního poměru zmíněných pracovníků (s výjimkou v podobě oznámení o nástupu do zaměstnání (skončení zaměstnání) (č.l. 1578, 1581, 1584, 1587, 1590, 1593, 1597). V návaznosti na to soud požádal obhájce obou obžalovaných, aby soudu dodala stejné doklady, tedy doklady o ukončení pracovních poměrů mezi zmíněnou obchodní společností a jmenovanými zaměstnanci. Obhájkyňe pak sdělila, že požadované doklady ani jedna z obžalovaných k dispozici nemá (č.l. 1680). K žádosti soudu pak zaslala pracovní smlouvy všech jmenovaných osob uzavřené mezi nimi a obžalovanou obchodní korporací M s.r.o. ze dne 2. 1. 2019 (č.l. 1665 – 1678). Nebyla zaslána pracovní smlouva týkající se ale z již zmíněné zprávy na č.l. 1564 je zřejmé, že ten v obžalované obchodní korporaci pracoval toliko do 31. 3. 2019 jako zaměstnanec. Jak bude uvedeno dále, v dalším hlavním líčení soud všechny jmenované, s výjimkou který byl vyslechnut již před závěrečnými návrhy, vyslechl jako svědky. Obsahy jejich výpovědí, resp. ty části, které mají relevantní význam pro toto trestní řízení, budou citovány v další části odůvodnění tohoto rozsudku. Svědek doložil výpověď z pracovního poměru ze strany zaměstnance ze dne 22. 10. 2018 adresované obchodní společnosti A s.r.o. (č.l. 340). Současně předložil Smlouvu o obchodním zastoupení a přílohu č. 1 k této smlouvě ze dne 1. 1. 2019 (č.l. 333, 339), ze kterých je zřejmé, že byla uzavřena mezi ním a obžalovanou obchodní korporací M s.r.o. Z toho tedy zřejmě vyplývá absence pracovní smlouvy. Svědkyně zaslala soudu výpověď z pracovního poměru ze strany zaměstnance ze dne 23. 10. 2018 adresované obchodní společnosti A s.r.o. (č.l. 1710). Stejný dokument se stejným datem pak zaslal též svědek (č.l. 1720), dále svědek s datem 24. 10. 2018 (č.l. 1745). Ostatní svědkové sdělili, že požadované již mezi svými osobními věcmi nenalezli, pokud jde o svědka zde z důkazu vyplývá, že pracovní poměr u zmíněné obchodní společnosti s ním byl ukončen ve zkušební době. Dále měl soud k dispozici ještě jedno sdělení Okresní správy sociálního zabezpečení (č.l. 1662), kterou bylo reagováno na dotaz soudu, z jakého důvodu byl v původní zprávě, která se týkala zaměstnanců obžalované obchodní korporace M s.r.o., uveden toliko jeden zaměstnanec, a to když v pozdější zprávě bylo sděleno, že od 2. 1. 2019 zde pracovali shora jmenovaní zaměstnanci. Bylo sděleno, že obžalovaná obchodní korporace M s.r.o. dne 30. 1. 2019 podala elektronicky Oznámení o nástupu do zaměstnání i u ostatních zaměstnanců, ale tato podání byla zamítnuta jako chybná, a proto nebyla zpracována. Zamítnutá podání se běžně nedošetřují, je povinností zaměstnavatele si toto hlídat. U jednoho ze zaměstnanců byla žádost zpracována ručně dne 2. 4. 2019, u ostatních bylo opětovné elektronické podání Oznámení o nástupu do zaměstnání dne 17. 4. 2019.

10. Pokud je v obžalobě dále vyřčeno, že dne 1. 1. 2019 na nezjištěném místě uzavřela obžalovaná obchodní korporace M s.r.o. prostřednictvím své jednatelky obžalované Ing. franchisingovou smlouvu mezi franchisorem A a.s. a franchisantem zmíněnou obchodní korporací, pak k tomu je třeba uvést, že ze Smlouvy o franchisingové obchodní spolupráci ze dne 1. 1. 2019 (č.l. 747) je zřejmé, že tato byla uzavřena mezi obchodní společností A a.s. a obžalovanou obchodní korporací M s.r.o., zastoupenou obžalovanou Ing. a týkala se právě pobočky v Dne 1. 10. 2018 pak byla mezi těmito subjekty uzavřena taktéž Smlouva o franchisingové obchodní spolupráci (č.l. 1608), která se však týkala pobočky Tato smlouva byla ukončena dohodou ke dni 31. 12. 2020 (č.l. 1620). Z nájemní smlouvy ze dne 15. 1. 2019 ještě vplynulo, že obžalovaná obchodní korporace M s.r.o. zastoupená obžalovanou Ing. uzavřela nájemní smlouvu s otcem obžalované Ing. (č.l. 125). Předmětem nájmu byl prostor o výměře 30 m² s příslušenstvím a toaletou v prvním patře rodinného domu č.p. v .

11. Zmíněné listinné důkazy zcela objektivně prokazovaly uvedené skutečnosti a jednání obžalované Ing. [REDACTED] [REDACTED] a obžalované obchodní korporace M [REDACTED] s.r.o. Nemůže být pochyb o tom, že obě obžalované jednaly tak, jak prokazují zmíněné listinné důkazy. Ve spojení s výpovědí obou obžalovaných a výpovědí dále uvedených svědků, kteří se vyjadřovali nejen k těmto listinným důkazům, ale i k dalším skutečnostem relevantním pro toto trestní řízení, však musel soud posoudit, zdali prokázané jednání obou obžalovaných je jednáním, které naplňuje znaky skutkové podstaty žalovaného trestného činu. Především tedy, zdali byl naplněn tam uváděný záměr obžalované Ing. [REDACTED] [REDACTED] aby ve stávající provozovně obchodní společnosti [REDACTED] s.r.o. v [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] začala provozovat stejnou podnikatelskou činnost obžalovaná obchodní korporace M [REDACTED] s.r.o. a záměr obžalované Ing. [REDACTED] [REDACTED] odejmout bez náhrady vůči obchodní společnosti A [REDACTED] s.r.o. benefity plynoucí z franchisové smlouvy (Smlouvy o franchisingové obchodní spolupráci). Dále, zdali obžalovaná obchodní korporace M [REDACTED] s.r.o. cíleně způsobila u obchodní společnosti A [REDACTED] s.r.o. v obžalobě uvedené významné snížení, až úplnou ztrátu tržeb, ztrátu benefitů franchisingu, ztrátu přímého kontaktu se zákazníkem, ztrátu prostoru pro řádný výkon podnikatelské činnosti, nemožnost zákazníka vidět či vyzkoušet požadovaný produkt, snížení hospodářského výsledku za účetní období, pokles cenových výnosů a u sebe nárůst všech majetkových položek, zejména výsledku hospodaření za účetní období let 2019 – 2020 v podobě čistého zisku.
12. **Obžalovaná Ing. [REDACTED] [REDACTED]** byla po zahájení trestního stíhání vyslechnuta v přípravném řízení dne 7. 9. 2021 (**č.l. 80**). Nad rámec toho, co prokazují výše uvedené listinné důkazy, tedy kromě informací o založení obchodní společnosti A [REDACTED] s.r.o., vstupu dalších společníků svědků Ing. [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] do této společnosti, vstupu obžalované do výše uvedených společností obou svědků, v podstatě tedy informací o personálním a majetkovém propojení všech tří obchodních společností obžalovaná vypověděla, že od vzájemného propojení podnikatelských aktivit očekávala nárůst poptávky po náhradních dílech, protože v případě nárůstu obrátů by měla společnost A [REDACTED] s.r.o. v rámci franchisingové obchodní spolupráce nárok na vyšší finanční odměnu. V důsledku růstu společnosti by měla i lepší vyjednávací pozici. Současně by mohla v rámci spolupráce doporučovat svým zákazníkům služby, které M [REDACTED] poskytovala, například likvidace pojistných událostí, služby autolakovny. Propojení s touto společností z počátku vnímala jako spojení slabšího subjektu A [REDACTED] s.r.o. se silnějším. Ona nabyla podíl ve výši jedné třetiny ve společnosti M [REDACTED], ale nikdy se v ní nestala jednatelkou. Za tento podíl uhradila částku 2 miliony korun, ale nikdy z ní nedostala podíl na zisku nebo jakékoliv jiné peníze. Pokud jde o 25% procentní podíl svědků Ing. [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] ve společnosti A [REDACTED] s.r.o., tak ve smlouvě o převodu obchodního podílu byla stanovena cena za každý z nich 50 tisíc korun, neboť jí [REDACTED] přesvědčil, že společnost nemá žádný majetek, nemá tedy žádnou hodnotu. Smlouvy o převodu obchodního podílu nechal připravit [REDACTED] [REDACTED] a bylo v nich napsáno, že kupní cena byla uhrazena. Toto tvrzení ve smlouvě však není pravdivé, kupní cena nebyla nikdy uhrazena. V další části své výpovědi se vyjadřovala k působení svědka Ing. [REDACTED] [REDACTED] ve společnosti A [REDACTED] s.r.o. a v podstatě uváděla skutečnosti, které se staly předmětem jí podávaných trestních oznámení vůči jmenovanému, z nichž většina je založena v tomto spise. Dále se vyjadřovala k historii vztahu jejich společnosti A [REDACTED] s.r.o. se společností A [REDACTED] a.s. a doplnila, že i po vstupu Ing. [REDACTED] [REDACTED] do této společnosti ona jednala se zástupci společnosti A [REDACTED] a.s. Zmíněný vztah mezi oběma společnostmi se v průběhu času vyvíjel, a to z důvodu posilování postavení A [REDACTED] a.s. na trhu. Tomu odpovídal i vývoj smluvní dokumentace, kdy časem docházelo ke zpřísnování podmínek s důrazem na firemní kulturu. Uvedla, že v průběhu první poloviny roku 2018 došlo k tomu, že se společnost A [REDACTED] a.s. rozhodla změnit a zpřísnit podmínky pro své franchisanty, nově požadovala, aby byla sama nájemcem prostoru, kde se nacházela její pobočka. Dále mělo dojít k navýšení poplatku za užívání nevýhradní licence k označení A [REDACTED] dále ke snížení nárokové provize za pronájem zboží, zavedení smluvních pokut za porušení jednotlivých povinností stanovených ve smlouvě, prodloužení délky konkurenční doložky v případě ukončení vzájemné spolupráce a řada dalších změn. Tato změna znamenala větší kontrolu společnosti A [REDACTED] a.s. nad společností

A [redacted] s.r.o. V tomto smyslu byl také připraven dodatek franchisové smlouvy. Pokud by společnost A [redacted] s.r.o. na tyto podmínky nepřistoupila, chtěla společnost A [redacted] a.s. vypovědět stávající franchisovou smlouvu, aby mohla najít jiného franchisanta, anebo provozovat pobočku sama. Není pravdou, že by obžalovaná ostatní společníky nebo druhého jednatele Ing. [redacted] neinformovala o nových požadavcích. S ostatními společníky se konaly pravidelné osobní schůzky. Na jedné z nich Ing. [redacted] a [redacted] s požadovanými změnami seznámila. Upozornila je na to, že pokud se na požadované změny nepřistoupí, hrozí, že dojde k ukončení franchisingové obchodní spolupráce. V daném případě mohla společnost A [redacted] a.s. podat výpověď ze smlouvy. Oba dva společníci se k návrhům a podmínkám obchodní spolupráce vyjádřili zamítavě a nesouhlasili s podpisem dodatku, což pro obžalovanou a společnost A [redacted] s.r.o. bylo likvidační. Domnívá se, že Ing. [redacted] se obával, vzhledem ke svému způsobu podnikání a zacházení se společností, zejména sankcí vysokých pokut a případné osobní odpovědnosti a také větší kontroly poskytovatele franchisy nad touto společností. Došla k závěru, že cílem Ing. [redacted] bylo co nejvíce vytunelovat společnost A [redacted] s.r.o. ve prospěch M [redacted]. Obžalovaná už nebyla v pozici, aby si podpis dodatku prosadila. Takových situací, kdy přišla s návrhem a oni ho zamítli, bylo po dobu jejich spolupráce více. V návaznosti na to v červnu 2018 společnost A [redacted] a.s. skutečně společností A [redacted] s.r.o. zaslala výpověď smlouvy o franchisingové obchodní spolupráci. Tato byla na základě této výpovědi ukončena ke dni 31. 12. 2018. Výpověď zaslala společnost A [redacted] a.s. Obžalovaná tuto situaci nezpůsobila a rozhodně z ní radost neměla, neboť společnost vybudovala a ta jí zajišťovala příjem. Její podnikání prosperovalo a problémy začaly až po vstupu nových společníků. Tvzení Ing. [redacted] že společnost chtěla poškodit ona a ukončit franchisingovou smlouvu záměrně, je zcela absurdní. Stejně tak je absurdní tvzení, že chtěla poškodit jeho. Kdyby si do firmy brala nové společníky s tím, že je poškodí, jistě by to nedělala tak, že by si od nich kupovala menšinový podíl v jejich společnosti za 2 miliony korun. Kdyby chtěla provozovat franchisu sama, mohla pouze obvykle pokračovat ve svém původním podnikání a nemusela se s nimi spojovat. Ztráta franchisingové smlouvy byla důsledkem chování Ing. [redacted] důsledkem jeho celkově predátorského přístupu ke společnosti A [redacted] s.r.o. Šlo o završení procesu jeho vnitřního rozpadu, kdy bylo jasné, že společnost již není schopna pokračovat v podnikání. V důsledku sporu nových společníků se stala prakticky nefunkční. Obžalovaná chtěla provozovat franchisovou pobočku, to bylo jádro jejího podnikání. Protože společnost A [redacted] s.r.o. obdržela výpověď, bylo jedinou možností se dohodnout se společností A [redacted] a.s. za jinou společnost. Tento krok byl důsledkem předchozího stavu a jedinou možností obžalované jak příjem a podnikání udržet. Následně se dohodla, že s nimi bude spolupracovat za společnost M [redacted] s.r.o., a to za podmínek, které A [redacted] a.s. vyžadovalo. Policejní orgán zcela ignoruje fakt, že nemohla poškodit společnost A [redacted] s.r.o., jelikož pokračování franchisingové obchodní spolupráce bylo vyloučeno. Ona rozhodně oslovila společnost A [redacted] a.s. až poté, co bylo zřejmé, že spolupráce mezi oběma společnostmi nebude pokračovat. Záleželo při tom čistě na společnosti A [redacted] a.s., zda se rozhodne navázat spolupráci se společností M [redacted] s.r.o. nebo jiným subjektem nebo provozovat sama. Zmíněné potvrdil i [redacted] ve své výpovědi, potvrdil, že podání výpovědi bylo čistě na straně společnosti A [redacted] a.s., který obžalovaná nemohla ovlivnit a ukončení spolupráce nepožadovala. Je jí známo, že uzavřít franchisovou smlouvu se společností A [redacted] a.s. se pokusil sám Ing. [redacted] s ním však odmítl spolupracovat. Proto se Ing. [redacted] začal mstít. Smluvní vztah mezi společností M [redacted] s.r.o. a společností A [redacted] a.s. byl na zcela standardní smlouvě o franchisingové obchodní spolupráci, obdobné smlouvy byly nabízeny ostatním franchisantům. Společnost M [redacted] s.r.o. neměla žádné specifické zvýhodňující postavení proti jiným subjektům. Při porovnání obou smluv o obchodní spolupráci, tím myslí na společnost A [redacted] s.r.o. a na společnost M [redacted] s.r.o., se domnívá, že podmínky pro tuto byly horší. Je přesvědčena, že tato společnost provozovala svoji činnost na základě závazku, který nesouvisel s dřívějším vztahem mezi společností A [redacted] a.s. a společností A [redacted] s.r.o. Jednalo se o zcela novou provozovnu a následně i na jiné adrese. Společnost M [redacted] s.r.o. tak nepřevzala původní činnost, jak mylně uvádí policejní orgán.

Domnívala se, že Ing. ■■■■■ zcela záměrně poškozuje společnost A■■■■■ s.r.o. a nadále se tak domnívá. Nejedná se pouze o domněnky, neboť policejnímu orgánu předložila konkrétní důkazy o trestné činnosti Ing. ■■■■■ Jeho jednání v této společnosti je pro posouzení celé situace stežejní. O tom, že její tvrzení jsou pravdivá, svědčí postup policejního orgánu, který v trestním řízení prověřuje i její trestní oznámení. Je jí známo, že na pokyn státního zástupce byly policejním orgánem zahájeny úkony trestního řízení. Pochopila, že státní zástupce považuje její obvinění za důvodné z toho důvodu, že ■■■■■ se setkal s Ing. ■■■■■ až v roce 2019. Ona nemohla ovlivnit, kdy se sejdou a není jí o tom nic známo. Orgány činné v trestním řízení neprokázaly, že by společníky neinformovala. Je zcela nesporné, že se pravidelně scházeli na osobních schůzkách, což potvrzuje i e-mailová komunikace mezi nimi. Schůzky potvrdil též Ing. ■■■■■ ve svědecké výpovědi, když potvrdil, že se vídali velmi často. Vzhledem k tomu, že byli předtím blízcí přátelé, řešili veškerý provoz a rozhodnutí ve společnosti zcela neformálně na osobních schůzkách, nepožadovaly se žádné písemné záznamy. Proto nechápe, jak jí může být kladeno za vinu, že společníky informovala o požadovaných změnách pouze neformálně na osobních schůzkách. Je jí také kladeno za vinu, že měla ■■■■■ lhát o nesouhlasu ostatních společníků a tím mu dát impuls k tomu, aby byla zaslána výpověď ze smlouvy. Opakovaně uváděla, že ■■■■■ o špatných vztazích ve společnosti řekla až poté, co byla smlouva vypovězena. Nemohla mu tedy před ukončením obchodní spolupráce nijak lhát. ■■■■■ ve své svědecké výpovědi potvrdil, že ho o vztazích ve společnosti A■■■■■ s.r.o. a o důvodech nemožnosti pokračovat ve spolupráci informovala až poté, co byla smlouva o obchodní spolupráci vypořádána. Není tedy možné, že by mu řekla nepravdivé tvrzení dříve a dala mu tak impuls, aby zaslal výpověď. K tomuto tvrzení chybí ve spise jakýkoliv důkaz. Nepopírá, že uzavřela dohodu o ukončení nájmu nebytových prostor, nicméně k tomu podpisu byla fakticky donucena požadavky společnosti A■■■■■ a.s. Zmíněné vyplývá zejména z e-mailové komunikace mezi pronajímatelem a Policíí ČR. Konkrétně se jedná o vyjádření Ing. ■■■■■ zástupce společnosti D■■■■■ ze dne 6. 2. 2019 (citováno výše viz č.l. 766). Tato komunikace potvrzuje, že ukončení nájmu nebytových prostor u pronajímatele iniciovala společnost A■■■■■ a.s. Pokud je jí vytýkáno, že si založila společnost M■■■■■ s.r.o. a zařídila jí živnostenské oprávnění, na tomto postupu nespátňuje nic překvapivého a nezákonného. Upozorňuje, že se s ostatními společníky dohodli na ukončení vzájemné spolupráce, problém byl pouze v konkrétních podmínkách. Protože chtěla nadále podnikat a zůstat v oboru, založila svoji společnost. Tato skutečnost byla ostatním společníkům známá, byla veřejná a nijak ji netajila. Nedopustila se žádného trestného činu a nezpůsobila žádnou škodu. V průběhu přípravného řízení pak obžalovaná Ing. ■■■■■ předložila policejnímu orgánu písemné vyjádření ze dne 11. 5. 2021 prostřednictvím své obhájkyne (**č.l. 1238**), které bylo v rámci řízení před soudem v hlavním líčení předloženo jako listinný důkaz. V tomto písemném vyjádření obžalovaná opětovně shrnula historii vzájemných vztahů mezi ní a především svědkem Ing. ■■■■■ popsala personální a majetkové propojení jejich společností ve shodě s tím, co vyplývá z citovaných listinných důkazů. Nad rámec již známých skutečností v tomto vyjádření uvedla, že mezi nimi vznikaly časté spory a názorové neshody a postupně dospěli k závěru, že jediným budoucím možným řešením bude opětovné rozdělení podnikatelských aktivit. Odkázala na podaná trestní oznámení proti Ing. ■■■■■ které byly prostřednictvím její právní zástupkyne odeslány Krajskému ředitelství policie ČR Plzeňského kraje (tato trestní oznámení jsou založena ve spise a týkají se skutečně možné trestné činnosti svědka Ing. ■■■■■ Dále ve svém vyjádření shrnuje, jakého poškození společnosti A■■■■■ s.r.o. se Ing. ■■■■■ měl dopustit. Dále ve svém vyjádření popsala historický vývoj vztahů mezi společností A■■■■■ s.r.o. a společností A■■■■■ a.s. a ve shodě se svojí výpovědí obviněné popsala změnu podmínek pro obchodní spolupráci. Uvedla zde, že o nich ústně v rámci schůzek informovala oba další společníky, tedy Ing. ■■■■■ a ■■■■■ kteří se k návrhům a podmínkám obchodní spolupráce vyjádřili zamítavě a nesouhlasili s podpisem dodatku, což bylo pro obžalovanou a společnost A■■■■■ s.r.o. likvidační. Dále ve shodě se svojí již citovanou výpovědí popsala způsob ukončení smlouvy o franchisingové obchodní spolupráci a důvody proč nemohla společnost poškodit. Jedinou možností pro její

podnikání pak bylo navázat obchodní spolupráci za společnost M [redacted] s.r.o. Závěrem uvedla, že v současné době probíhají intenzivní jednání právních zástupců, která směřují k tomu, aby se podnikatelky navždy rozešli. V rámci těchto jednání používá Ing. [redacted] nátlakové metody, jako je například podané trestní oznámení (dle jeho vyjádření jich podal několik). V řízení před soudem obžalovaná Ing. [redacted] vypovídala v rámci hlavního líčení dne 21. 3. 2022 (č.1. 1339). Vypovídala zcela shodně jako v přípravném řízení, když nahlížela do svých písemných poznámek, které doslova přečetla a tyto tvoří přílohu zmíněného protokolu o hlavním líčení (č.1. 1319 – 1332). Při čtení připraveného písemného textu obžalovaná uvedla, že po jeho přečtení dále vypovídat nebude. Nad rámec toho, co již uvedla v přípravném řízení, je třeba uvést, že doplnila, že jí popisovaná spolupráce mezi uvedenými společnostmi jí zvýšení obrátu nepřinesla, nebo ne takové, jaké čekala. Navíc z M [redacted] neviděla ani korunu a Ing. [redacted] jí vždy vysvětlil, že se firma rozjíždí a bude to lepší. Má ještě vydržet, že třeba příští rok. Samozřejmě M [redacted] odebírala od společnosti A [redacted] s.r.o. náhradní díly, ale to dělali i předtím. Jestli se odběr po vstupu Ing. [redacted] a [redacted] zvýšil, tak to bylo minimální. Naopak společnost A [redacted] s.r.o. neustále něco hradila za M [redacted], které bylo vyloženě ztrátové. Obžalovaná místo toho, aby měla podíl na zisku, musela firmu zadotovat půl milionem. Podle ní vše přešlo až v hrubé tunelování této společnosti. Vzhledem k tomu, že jejich vztahy nakonec vygradovaly tak, že spolu nebyli schopni normálně jednat a konání valných hromad pánové bojkotovali, obžalovaná dospěla k názoru, že dobrovolně k vrácení vytunelovaných prostředků nepřistoupí. Nakonec podala na oba trestní oznámení. Toto založila do spisu při hlavním líčení a toto tvoří přílohu č. 1. Dále nad rámec již uvedeného uvedla, jakým způsobem Ing. [redacted] poškozoval společnost A [redacted] s.r.o. příkladem tím, že tato společnost platila nájem a vybavení lakovny v [redacted] místo M [redacted], stejně tak zaplatila vybavení autoservisu a lakovny, Ing. [redacted] a [redacted] začali vytvářet nadhodnocené nebo fiktivní pohledávky, podle které by společnost měla být dlužníkem, dále objevila zcela neopodstatněné a nevysvětlitelné výběry z bankovního účtu společnosti, které provedl Ing. [redacted]. V tomto směru pak odkázala na jednotlivá trestní oznámení. Dále do spisu založila přílohu č. 2, která by měla prokázat, že se nekonaly valné hromady společnosti, či se konaly s nulovým výsledkem. Dále doplnila, že Ing. [redacted] na ní podával několik trestních oznámení a také [redacted] zjevně na jeho pokyn. V tomto směru předložila přílohu č. 3. Ing. [redacted] na ní také podával několik civilních žalob (viz příloha č. 4), jednalo se o žalobu na vydání věci, kdy jí nespravedlivě osočili z toho, že neměla přehled účetnictví společnosti A [redacted] s.r.o. a také na ní byla podána žaloba ohledně náhrady mzdy, když si podle Ing. [redacted] neoprávněně vyplácela ve společnosti mzdu. On o tom ale celou dobu věděl a neměl s tím problém, protože ona, na rozdíl od nich, na pobočce reálně pracovala. V další části své výpovědi se již ve shodě s tím, co již uvedla v přípravném řízení, vyjadřovala k podané obžalobě a doplnila, že valnou hromadu k tématu – změna obchodních podmínek ze strany společnosti A [redacted] a.s., mohl svolat i Ing. [redacted] který byl taktéž jednatelem společnosti. Byla lehkovážná a hodně naivní a myslela si, že když se nepohodli, tak smlouvu udrží, když má se společností A [redacted] a.s. dobré vztahy, že jí to projde. Spekulovala, že i když dodatek nepodepsali, tak že to ustojí. Výpověď jim byla doručena vnitropodnikovou poštou společnosti A [redacted] a.s., to je zcela běžné. Dokumentace z centrály takto chodily vždy. Vzhledem k tomu, že jezdí kurýr se zbožím, tak ho využili jako poštu. Tak je to zavedeno po celou dobu. Samozřejmě tu výpověď okamžitě řešili. Ihned informovala Ing. [redacted] a [redacted]. Bylo to v době, kdy už se hádali opravdu hodně. Ing. [redacted] situaci pojal tak, že obžalovaná je blbá, že vztahy se společností A [redacted] a.s. asi neměla tak dobré a v podstatě se jí vysmál. Řekl jí, ať si to nějak zařídí. Zaměstnancům to obžalovaná neřekla, aby nezpůsobovala paniku. Měli ještě půl roku před sebou. Domluvila si schůzku s panem [redacted] a snažila se situaci zachránit. Svěřila se mu s celou situací a řekla mu, jaké má společníky, o nichž on do té doby netušil. I když byl Ing. [redacted] zapsán do obchodního rejstříku, tak společnost A [redacted] a.s. je nekontrolovala a [redacted] si toho nevšiml. Její jednání už v té době nemohlo společnost A [redacted] s.r.o. poškodit. Výpověď už byla dána a spolupráce končila k 31. 12. 2018. Pan [redacted] jí řekl, že lidově řečeno blbá a že si tam oba neměla brát. Pokud ví, tak on Ing. [redacted] znal z M [redacted] a pro špatnou platební

morálku s ním dobré zkušenosti neměli. Společnost M [redacted] s.r.o. už v té době existovala, založila ji v době, kdy měli krizi, a nevěděl, co bude. Z M [redacted] jí nedávali žádné peníze a společnost A [redacted] s.r.o. tunelovali. Také uvažovala o pobočce v [redacted] kdy by jí společnost A [redacted] a.s. přenechala, tak by jí provozovala na společnost M [redacted] s.r.o. V době, kdy tuto společnost zakládala, žádné konkrétní záměry s ní neměla. Oba společníci o ní věděli. Oni si také zakládali další společnost. Společnost M [redacted] s.r.o. provozovala pobočku v prostorech, které měla v nájmu společnost A [redacted] a.s., jak to požadovala, a navíc záhy rozhodla o změně pobočky. Nově byla v [redacted] ulici, takže musela řešit stěhování. Dohodu o ukončení nájmu nebytových prostor podepsala, protože nemohla nic dělat, neboť byla donucena požadavky společnosti A [redacted] a.s., a pokud by jí nepodepsala, platilo by se další nájemné, na které neměla peníze. V tomto směru předložila již několikrát zmiňovanou komunikaci se společností D [redacted] ze dne 6. 2. 2019 (příloha č. 5). Pokud jde o ukončení zaměstnaneckých smluv, realita byla taková, že v situaci, ve které byli, se snažila minimalizovat další zbytečné výdaje společnosti A [redacted] s.r.o. na odstupné. Žádné zaměstnance neukončovala, aby nemuseli platit odstupné. Slíbila jim za to, že když to půjde, tak jim nabídne práci i po 1. lednu. Když získala novou smlouvu, tak jim skutečně pokračování nabídla. Nemohla tím společnost poškodit, naopak by jí uškodilo zaplatit skoro milion na odstupném. Společnost nechtěla poškodit, nechtěla ukončit franchisingovou obchodní spolupráci, ani jí neukončila. Celá tato věc je vyústěním vzájemných sporů, přičemž oba zbývající společníci se jí chtějí pomstít za to, že alespoň částečně rozkryla jejich tunelování společnosti. Ztráta franchisingové obchodní spolupráce byla završením procesu vnitřního rozporu společnosti pro neshody společníků, když už nebyli schopni se domluvit na ničem a ani vůči společnosti A [redacted] a.s. nepostupovali dobře. Měli udělat obchodní rozhodnutí, že dodatek podepíší. I tak by bylo otázkou, jak dlouho by ještě spolupráce i firma celkově vydržela. Představa, že by spolu mohli podnikat ještě v roce 2020, byla zcela mimo realitu a připomíná, že ke dni 3. 6. 2019 jí vyhodili z funkce jednatele, takže nejpozději v tu chvíli by stejně přestala platit zásadní podmínka spolupráce se společností A [redacted] a.s. Od společníků dostala před třemi měsíci dopis, kdy jí napsali, že mají zájem na všem se vzájemně dohodnout a ukončit jejich spory. Zásadní pro ně ovšem je, aby se s nimi sešla jen mezi šesti očima, což nikdy neudělá po předchozích zkušenostech. Vyznění dopisu je jasné, kdyby bylo jejich tvrzení ohledně franchisy pravdivé, tak by jí v životě nic takového nenapsali. Dopis tvoří přílohu č. 5. Dopis jí přišel doporučenou poštou s dodejkou dne 23. 12. 2021, odesílatelem byl [redacted] Po výslechu svědka [redacted] v témže hlavním líčení obžalovaná Ing. [redacted] uvedla (**č.1. 1349**), že první provozovna byla od roku 2011 na [redacted] ulici v [redacted] pak byla na [redacted] ulici do konce roku 2019. V lednu 2020 se stěhovala do nových prostor, tj. [redacted] ulice, a je tam doteď. Společnost M [redacted] s.r.o. bylo ještě zhruba rok na té původní adrese, [redacted] ulice. Datum stěhování 27. 1. 2020, který je umístěný na ceduli provozovny dle fotografie ve spise na [redacted] souhlasí (fotografická dokumentace na **č.1. 455**). Provozovnu v [redacted] provozovala od 1. 1. 2019 na společnost M [redacted] s.r.o. až do 31. 12. 2020. V hlavním líčení dne 22. 3. 2022 (**č.1. 1354**) obžalovaná uvedla, že společnost A [redacted] s.r.o. si skutečně pronajala kancelář v nemovitosti jejího otce. Bylo to v době, kdy její dceři bylo 1,5 roku a s hlídáním jí pomáhala maminka a nebylo možné, když potřebovala pracovat, aby byla doma, protože dcera by jí rušila. O tom pánové věděli, a když se začali hádat, tak došlo k vyčítání, takže kancelář platila tátovi ze svého. Nájemní doba od 1. 1. 2018 do 31. 12. 2018 souhlasí. Na adrese [redacted] však společnost nikdy sídlo neměla. Neměla zde sídlo ani společnost M [redacted] s.r.o. Ta měla sídlo v jejím bydlíšti. Dále uvedla (**č.1. 1355**), že v roce 2011 Ing. [redacted] a [redacted] znala ze společnosti A [redacted] a.s., protože byli jejími zákazníky. Společnost A [redacted] s.r.o. založila sama, podíly pánů neprodala, oni pouze půjčili do společnosti peníze. To bylo zajištěno smlouvou, neví, jak se má správně jmenovat. Myslí si, že ta půjčka byla ve výši 200 tisíc Kč, ale není si jistá, k dispozici jí nemá. Nemá žádný doklad o tom, že by jí oba splatili obchodní podíly. Dále se vyjádřila (**č.1. 1357**) k tomu, jak se vyvíjela sídla společnosti. Od roku 2011, kdy byla založena, do roku 2016 měla sídlo u ní doma v [redacted] Po vstupu společníků se sídlo přesunulo do [redacted] na tehdejší provozovnu M [redacted], [redacted] Po prodeji tohoto

objektu se domluvili, že u ní již sídlo společnosti nebude a administrativní sídlo bylo právě [REDACTED]. Fakticky pracovala v kanceláři u svého otce, ale pošta chodila na sídlo. Pokud jde o půjčku 200 000 Kč pro společnost A [REDACTED] s.r.o., tak si myslí, že Ing. [REDACTED] a [REDACTED] každý půjčil 200 000 Kč. Bylo to na chod společnosti, ona je splácela a do společnosti je vrátila. Po výslechu svědka [REDACTED] [REDACTED] (č.l. 1364) uvedla, že jej považuje za loutku Ing. [REDACTED] a to co on řekne, tak [REDACTED] [REDACTED] udělá. Dále se vyjadřovala k započítávání vzájemných faktur mezi společnostmi a k problematice zápůjčky osobního automobilu. Dále k výpovědi svědka [REDACTED] [REDACTED] bývalého zaměstnance společnosti A [REDACTED] s.r.o., uvedla (č.l. 1366), proč se ze zaměstnance stal obchodním zástupcem a uvedla, že výpověď ze zaměstnaneckého poměru ve společnosti podal svědek. Obchodním zástupcem se stal proto, že ona v té době již potřebovala pomoc a on zákazníky znal. Dále vypověděla, že pokud jde o účetního Ing. [REDACTED] [REDACTED] (č.l. 1368), pak po vstupu společníků do společnosti tohoto vybral Ing. [REDACTED] [REDACTED] a svědek nejednal pouze s obžalovanou, ale i s Ing. [REDACTED] [REDACTED]. Svědek dostával doklady, které byly vystaveny společností M [REDACTED] právě od Ing. [REDACTED] [REDACTED] ale byly to faktury, které byly vystaveny na společnost A [REDACTED] s.r.o., takže jednatelem Ing. [REDACTED] [REDACTED] jak v jedné společnosti, tak ve druhé společnosti. V hlavním líčení, které se konalo dne 9. 5. 2022 (č.l. 1523), se obžalovaná velice podrobně vyjadřovala k výpovědi svědka Ing. [REDACTED] [REDACTED] který ovšem vypovídal v hlavním líčení již dne 23. 3. 2022. Popisovala opět vzájemnou spolupráci personálně a majetkově propojených společností a doplnila, že není pravda, že by Ing. [REDACTED] [REDACTED] o ukončení obchodní spolupráce A [REDACTED] s.r.o. nevěděli a dozvěděli se to až poté, co pan [REDACTED] jim sdělil, že tato společnost nemá zaměstnance a oni přijeli na provozovnu v [REDACTED] kde již působila firma M [REDACTED] s.r.o. Opakovaně říká, že to není pravda, neboť byli o všem informováni. Když ji šli poprvé udat na policii v [REDACTED] tak jediné co je zajímalo, bylo podle ní pokladna a vůbec je nezajímala franchisa a nezmínili ji. Dále se vyjadřovala k vzájemné spolupráci ve společnostech v aktuální době, což byly informace, které nemají pro toto řízení žádnou relevanci. Vyjádřila se také ke znaleckému posudku, který je založen ve spise a uvedla, že chápe, že byl zpracován pro to, aby znalec vypočetl, kolik její společnost M [REDACTED] s.r.o. vydělala za roky 2019 a 2020 a jaký měla prospěch. Znalec uvedl, že by za prospěch měly být považovány tržby společnosti za toto období. Myslí si, že je to nesmysl, protože pokud tedy něco, pak skutečný příjem po odečtení veškerých nákladů, tedy hospodářský výsledek společnosti. Dále vypovídala o hospodářských výsledcích této společnosti a o tom, jakým způsobem bylo předkládáno pro účely tohoto trestního řízení účetnictví. Domnívá se, že veškeré závěry o ekonomickém stavu společnosti ohledně roku 2020 ve znaleckém posudku jsou nesprávné. Neúplnost účetních podkladů se promítla do nesprávnosti vypočteného hospodářského výsledku společnosti. Dále obžalovaná uvedla (č.l. 1527), že do spisu zakládá rozsudek Vrchního soudu v Praze, který potvrdil, že vyhrála soud o obžalobě, že si neoprávněně vyplácela mzdu. Dále zakládá zápis z poslední valné hromady společnosti M [REDACTED] [REDACTED] s.r.o. ze dne 4. 4. 2022, kdy Ing. [REDACTED] [REDACTED] řekl zástupcům obžalované, že odmítá sdělit jakékoliv informace a předat požadované podklady s tím, že už nikdy na nic neodpoví a nic nevydají, protože je prověřuje Policie ČR. Po výpovědi svědka [REDACTED] [REDACTED] ještě obžalovaná uvedla (č.l. 1529), že pokud jde o zaplacený nájem za pronájem v [REDACTED] (viz nájemní smlouva uvedená shora na č.l. 258), tak poté, co Ing. [REDACTED] [REDACTED] odmítl zaúčtování a v podstatě nájem zakázal, tak to panu [REDACTED] zaplatila ze svého. Pokud na sebe svědek převzal pohledávky, tak se jednalo o výpomoc z jeho strany, protože Ing. [REDACTED] [REDACTED] se neměl k tomu, aby vypořádal závazky. Jednalo se o závazky společnosti M [REDACTED] [REDACTED] s.r.o. vůči společnosti A [REDACTED] s.r.o. Opětovně byla obžalovaná Ing. [REDACTED] [REDACTED] vyslechnuta v hlavním líčení dne 26. 9. 2022 (č.l. 1691), kdy uvedla, že se chce vyjádřit k provedeným důkazům a ke tvrzením, která byla zaslána soudu zmocněncem poškozené společnosti A [REDACTED] s.r.o. (jedná se o faktury za vybavení provozovny společnosti A [REDACTED] s.r.o. a organizování školení pro zaměstnance této společnosti a dále o tvrzení o zaměstnání [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] resp. o uzavření pracovních smluv v době, kdy již byla podána několikrát zmíněná výpověď – č.l. 1456 - 1477). Pokud jde o pořádání školení, uvedla, že bylo plánováno od jara 2018 a nakonec byl zvolen termín 17. 11. Jednalo se o teambuildingovou akci v [REDACTED]. K jejímu uspořádání byla oslovena společnost

F[redacted]. Byla provedena fakturace v rámci nákladových položek. Proč došlo k vystavení dvou faktur, nevěděla. Společníci Ing. [redacted] a [redacted] se tohoto nezúčastnili, toliko zaměstnanci, byla to akce provozovny v [redacted]. Pokud jde o nákupy regálů a spotřebních věcí, pak to bylo pro potřeby provozovny a uvedla důvody. Pokud došlo k fakturaci na konci roku 2018, pak tyto věci byly nakoupeny v měsících před. Zaměstnanec [redacted] skutečně zaměstnala na dobu neurčitou v červenci 2018, protože potřebovala řidiče. Věděla, že mu může dát nějakou zkušební dobu, aby se ho případně mohla zbavit, a to se také stalo. Následně byl místo něho přijat [redacted]. Neví kdy, v podstatě ho také potřebovala jako výpomoc. U tohoto zaměstnance také došlo ke skončení ve zkušební době. On projevil zájem pracovat v [redacted]. Vyhověla mu a nabídla mu místo od roku 2019 v této pobočce. K ukončení obchodní spolupráce na této pobočce došlo dohodou mezi společnostmi A [redacted] a.s. a M [redacted] s.r.o. Dále uvedla, že nemá žádné dokumenty, které se týkají účetnictví společnosti A [redacted] s.r.o., takže nemůže doložit dokumenty o ukončení pracovních poměrů jejich zaměstnanců. V témže hlavním líčení po výsledku bývalých zaměstnanců uvedené společnosti obžalovaná vypověděla, že všichni vypověděli, že jim o výpovědi společnosti A [redacted] a.s. řekla. Netajila se tím, ale nesdělila žádné další podrobnosti. Oni podali výpověď možná z její vychytralosti, protože nechtěla, aby jim společnost platila odstupné, na to by ani neměla peníze. Oni jako zaměstnanci netuší, jaký je rozdíl mezi dohodou a výpovědí, takže na to i tak trochu hrála a v podstatě jim za to slíbila, že pokud to bude možné, zkusí jim pomoci k nějakému dalšímu zaměstnání. Byla zde i varianta, že si celou pobočku převezme společnost A [redacted] a.s. a jak to bývá zvykem, pobočku si přebírá i se svými zaměstnanci. Slíbila jim tedy, že jim to s touto společností domluví. V té době skutečně nevěděla, jak to s pobočkou bude dál. Nevěděla do poslední chvíle, že ona získá tu franchisu. Těmto zaměstnancům nabídla spolupráci se společností M [redacted] s.r.o. v lednu 2019. Řada z nich si dnes myslí, že pracuje pro společnost A [redacted] a.s. Obžalovaná byla dále vyslechnuta v hlavním líčení dne 1. 2. 2023 (č.1. 1803). Bylo to z toho důvodu, že její obhájkyň předložila soudu listinné důkazy, které jsou založeny na č.1. 1774 – 1801 a především se týkají jakéhosi narovnění vztahů a podnikatelských aktivit mezi obžalovanou Ing. [redacted] a svědky Ing. [redacted] a [redacted]. Opět vypovídala o trestním oznámení, které od posledního hlavního líčení na oba jmenované podala, a kterým se zabývala policie (toto bude uvedeno v další části odůvodnění rozsudku). Dále uvedla informace o současném personálním obsazení společností A [redacted] s.r.o., M [redacted] s.r.o., M [redacted] s.r.o. s tím, že ona k 31. 1. 2023 přestala být společnící první jmenované společnosti.

13. Po zahájení trestního stíhání byla v přípravném řízení dne 7. 9. 2021 též vyslechnuta **obviněná právnická osoba**, a to **obchodní korporace M [redacted] s.r.o.** zastoupená jejím zmocněncem Mgr. Ing. [redacted] (č.1. 89). Prostřednictvím svého zmocněnce uvedla, že ze spáchání daného trestného činu neměla být obviněna. Je přesvědčen o tom, že obžalovaná se nedopustila žádného trestného činu a nezpůsobila svým jednáním žádnou škodu a ani nezískala na úkor jiného žádný prospěch. Z toho, jak byl popsán skutkový stav, má za to, že se obviněná právnická osoba nemohla dopustit zločinu zneužití postavení v obchodním styku podle § 255a odst. 1, 2 trestního zákoníku, neboť není možné dovodit, že by vůbec mohla být v postavení speciálního subjektu, který takový trestný čin může spáchat. Toho se může dopustit pouze podnikatel, společník, člen orgánu, zaměstnanec nebo účastník, který se podílí na podnikání dvou nebo více podnikatelů. To zřejmě mohlo být splněno pouze v případě Ing. [redacted] nikoliv však v případě obviněné právnické osoby M [redacted] s.r.o. Právní úprava pamatuje pouze na situace, kdy za právnickou osobu jednající fyzická osoba není nositelem zvláštních vlastností, způsobilosti nebo postavení, v takovém případě postačuje, že jsou tyto podmínky splněny u právnické osoby, jejíž jménem fyzická osoba jedná – viz § 114 odst. 2 trestního zákoníku. V takovém případě mohou být za trestný čin se speciálním pachatelem stíhání oba dva, tedy jak právnická osoba, tak i za ní jednající fyzická osoba, například jednatel. Zákon o trestním stíhání právnických osob a trestní zákoník na opačnou situaci, tedy že by právnická osoba dovozovala své speciální postavení od osoby fyzické, nepamatuje. Specialitu objektu tak u obviněné obchodní korporace M [redacted] s.r.o. nelze dovozovat z postavení Ing. [redacted] jako její jednatelky a zároveň jednatelky společnosti A [redacted] s.r.o. Nejsou tak

splněny zákonné podmínky pro to, aby se obchodní korporace M [redacted] s.r.o. tohoto trestného činu mohla dopustit. Nerozporuje, že tato společnost uzavřela se společností A [redacted] a.s. dne 1. 1. 2012 smlouvu o franchisingové obchodní spolupráci. Policejní orgán však ignoroval podstatné okolnosti související s uzavřením této smlouvy. Tou hlavní je časové zařazení jednání a uzavření smlouvy. Tuto smlouvu obžalovaná uzavřela až v okamžiku, kdy bylo zřejmé, že další obchodní spolupráce mezi stávajícími společnostmi není a nebude nadále možná. Nově uzavřená smlouva tedy nemohla jakkoliv poškodit společnost A [redacted] s.r.o. a nemohla být uzavřena na její úkor, neboť spolupráce mezi ní a společností A [redacted] a.s. byla v době navázání mezi obžalovanou a A [redacted] a.s. již ukončena a pouze dobíhala výpovědní doba výpovědi udělené ze strany této společnosti. Ta mohla v případě zájmu oslovit jakýkoliv subjekt. Spolupráci s ní se snažil navázat i Ing. [redacted] který je oznamovatelem trestného činu. Rovněž se mohla rozhodnout provozovat pobočku s uvolněnou franschizou i svými vlastními prostředky, tj. napřímo. Toto vše potvrdil i její obchodní ředitel [redacted] [redacted] při svém výslechu. Obžalované nemůže být vyčítáno, že si společnost A [redacted] a.s. vybrala právě ji pro další spolupráci. Bylo to čistě jejím rozhodnutím. Byla schopna a zároveň i připravena provozovat svoji pobočku v [redacted] sama a nikoliv v rámci franchisingové obchodní spolupráce. Obžalovaná novou smlouvou nikoho nepoškodila. Dřívější spolupráce mezi společnostmi A [redacted] s.r.o. a A [redacted] a.s. byla již ukončena a nadále by nepokračovala. Na tom nic nezměnilo ani navázání spolupráce s obžalovanou. Pokud jde o samotný smluvní vztah, jednalo se o standardní smlouvu předkládanou všem obchodním partnerům. Obžalovaná neměla žádné zvýhodňující postavení nebo lepší podmínky. V řadě případů byly horší, než tomu bylo v případě smlouvy uzavřené se společností A [redacted] s.r.o. Jedná se například o navýšení poplatku za užívání licence, snížení výše nárokové provize, zavedení smluvních pokut nebo prodloužení trvání konkurenční doložky. Obžalovaná měla následně umístěnou provozovnu na odlišné adrese, než byla původní. To je přímý důsledek toho, že společnost A [redacted] a.s. požadovala, aby franchisant měl umístěnou provozovnu v prostorách, jejímž uživatelem byla právě společnost. Novým nastavením uživatelských vztahů k prostorám, ve kterých se nacházela pobočka, posílila svoje postavení vůči franchisantovi, neboť de facto diktovala mimo toho, jak má provozovna vypadat a jak mají být oblečeni zaměstnanci a jak má být vystaveno nabízené zboží i to, kde má být samotná provozovna umístěna. To vypovídá o tom, že obžalovaná provozovala svoji činnost jako franchisant na základě nového závazku, který nijak nesouvisel s dřívějším vztahem společnosti. V usnesení o zahájení trestního stíhání je obžalované vytýkáno jednání, na kterém se vůbec nepodílela. Jedná se například o výpověď smlouvy o franchisingové obchodní spolupráci mezi původními společnostmi, ukončení pracovních poměrů zaměstnanců společnosti A [redacted] s.r.o., nebo ukončení nájmu nebytových prostor užívaných touto společností. Pokud jde o údajný prospěch údajnou způsobenou škodu a údajné benefity, které měla obžalovaná na úkor jmenované společnosti čerpat, pak je třeba zdůraznit, že obžalovaná je obchodní korporací, která má své zaměstnance. Tato společnost prostřednictvím nich pod označením pobočka společnosti A [redacted] a.s. vykonávala hospodářskou činnost. Teprve na základě ní a uskutečněných prodejů měla společnost v závislosti na dosažení obchodního cíle nárok na provizi určité výše. Obžalovaná jakožto podnikatelský subjekt, v souvislosti se svou hospodářskou činností je nucena vynakládat celou řadu nemalých nákladů, např. mzdy, odvody za zaměstnance, fixní náklady jako např. hrazení podnájemného, plateb za dodávku energií a služeb apod. Obžalovaná rovněž do otevření pobočky investovala nemalé finanční prostředky, které jsou rovněž jejím nákladem. Rozhodně neměla garantován zisk a její podnikání mohlo skončit ztrátou. To, že se jí po odečtení veškerých nákladů podařilo mít i zisk, je v rámci podnikání sice kýženým, ale nikterak garantovaným jevem. Proto nelze zisky obou společností srovnávat. Hospodářské výsledky společnosti A [redacted] s.r.o. měly v průběhu času sestupnou tendenci, přesto, že se jednalo o relativně zavedenou společnost. Na závěr upozornil na vady zpracovaného znaleckého posudku, když veškeré ekonomické analýzy a znalecké závěry jsou nesprávné. Znalec při vypracování posudku vycházel z nekompletních podkladů za rok 2020, což je zřejmé ze spisu. Závěrem uvedl, že využívá svého práva a nebude dále vypovídat a ani nebude odpovídat na dotazy. Zmocněnec obžalované obchodní korporace M [redacted] s.r.o. požádal, aby se celé hlavní líčení konalo v jeho nepřítomnosti, a

proto Krajský soud v Plzni postupoval podle § 34 odst. 7 zákona č. 418/2011 Sb., a konal hlavní líčení v jeho nepřítomnosti. V průběhu hlavního líčení, které se konalo dne 21. 3. 2022 (**č.l. 1333**), bylo soudu předloženo písemné podání zmocněnce, a to „vyjádření zmocněnce k obžalobě“ ze dne 18. 3. 2022, které bylo předloženo jako listinný důkaz podle § 213 odst. 1 trestního řádu. Z tohoto vyjádření je zřejmé, že jsou v něm uvedeny stejné argumenty a tvrzení jako ve výpovědi z přípravného řízení, nad rámec již uvedeného je zde uvedeno, že státní zástupce v obžalobě uvedl, že bylo třeba se vypořádat se spornou otázkou ohledně naplnění speciálního subjektu ve smyslu § 114 trestního zákoníku ve spojení s ustanovením § 255a trestního zákoníku a tím, zda lze obžalované přičíst jednání Ing. ██████████ ██████████. O tom, že se jedná o sporné otázky, svědčí i to, že v rámci soudní soustavy nebyly dle státního zástupce předmětné otázky prozatím řešeny. Státní zástupce pod bodem 14) v obžalobě uvažuje, že pachatel žalovaného trestného činu musí jednat v tzv. „dvojjediném úmyslu“, tedy jednat jak za společnost A s úmyslem způsobit úkor a údajně zároveň za společnost B s úmyslem získat pro ni prospěch. S tím obžalovaná nesouhlasí, lze připustit, že pachatel skutečně jedná v nějakém úmyslu, nicméně vůbec to neznámá, že by musel jednat jak za společnost A, tak za společnost B ve smyslu jejího zastupování a podepisování. Nutnost takového jednání za společnost naopak objektivně obligatorním znakem žalovaného trestného činu není. Zákon výslovně uvádí, že pachatel musí uzavřít smlouvu (v tu chvíli ovšem jedná pouze za jednu společnost) nebo dokonce pouze dá popud k jejímu uzavření. Státní zástupce navíc dodává, že to je fyzická osoba, a nikoliv osoba právnická, které nelze oddělit myšlenkové pochody ohledně úmyslného jednání, které mělo naplnit zmíněnou skutkovou podstatu a která tedy eventuálně jedná v „dvojjediném úmyslu“, tedy úmyslu zároveň poškodit a zároveň zvýhodnit. Ze samotné skutkové podstaty tohoto trestného činu vyplývá, že jednání pachatele musí být páčeno na úkor subjektu A a současně ve prospěch nebo v zájmu subjektu B. Pachatel je tedy již skutkovou podstatou trestného činu od subjektu B oddělen. Z výše uvedených důvodů je obžalovaná přesvědčena, že trestní řízení mohlo být vedeno nejvýše s Ing. ██████████ ██████████ jelikož ve vztahu k obžalované nebyly splněny obligatorní znaky skutkové podstaty trestného činu.

14. Z citovaných výpovědí obou obžalovaných je tedy zřejmé, že odmítají, že by se dopustily trestné činnosti popsané ve skutkové větě výroku obžaloby a naplnily tím skutkovou podstatu tam uvedeného trestného činu. Obžalovaná obchodní korporace M ██████████ s.r.o. navíc vycházela z toho, že nemohla mít postavení speciálního subjektu ve smyslu § 114 trestního zákoníku. Jak již bylo uvedeno shora, kromě tam uvedených listinných důkazů měl soud k dispozici další okruh důkazů, a to výpovědi dále uvedených svědků, kteří se vyjadřovali jednak ke skutečnostem, které byly prokázány již uvedenými listinnými důkazy, a dále k dalším skutečnostem, které měly zásadní význam pro toto trestní řízení. Svědecké výpovědi ať již z přípravného řízení, či z hlavního líčení jsou velice rozsáhlé, neboť svědkové se snažili vysvětlit jimi uváděné skutečnosti ve všech souvislostech, soud se pak bude zabývat pouze těmi, které mají relevantní význam pro toto trestní řízení a bylo je nutné pro posouzení viny obou obžalovaných.
15. Již několikrát zmiňovaný Ing. ██████████ ██████████ byl jako svědek v přípravném řízení po zahájení trestního stíhání vyslechnut dne 22. 7. 2021 (**č.l. 95**). Vypovídal o historii obchodní spolupráce s obžalovanou Ing. ██████████ ██████████ která je zřejmá již z uváděných listinných důkazů a nad rámec již zjištěného vypověděl, že s ██████████ ██████████ investovali peníze do společnosti A ██████████ s.r.o., která uzavřela franchisu na pobočku v ██████████. Na podzim roku 2011 se nechali do této firmy připsat jako společníci notářským zápisem (jak již bylo uvedeno, ten je na č.l. 1371). Obžalovaná Ing. ██████████ ██████████ tehdy tvrdila, že by nebylo dobré, aby to bylo vyvěšené na obchodním rejstříku, takže se ten notářský zápis do něho nenechal zapsat. Dále uvedl, že obžalovaná Ing. ██████████ ██████████ se stala společníkem ve firmách M ██████████ s.r.o. a M ██████████ s.r.o. a svědek se stal jednatelem ve společnosti A ██████████ s.r.o. K tomu došlo v roce 2015, obžalovaná Ing. ██████████ ██████████ měla zaplatit do konce roku 2020, ale nezaplatila. Někdy v lednu či v únoru 2018 se svědek ██████████ ██████████ a obžalovaná Ing. ██████████ ██████████ sešli na základě předchozí e-mailové komunikace. Ona jim řekla, že by byla nejraději, kdyby vše ukončili, že jí nebaví podnikání a je unavená. V ideálním případě si postaví

penzion na [REDACTED] a bude chovat krávy a ovce. Z toho důvodu chtěla, aby oni dva odešli z její firmy a ona odešla z jejich firem. Navrhli jí, ať ona odejde ze společnosti A [REDACTED] s.r.o., že si jí nechají oni dva. Měli o tom několik schůzek a e-mailů. Nakonec oznámila, že chce pokračovat. Někdy v červnu 2018 odjela na měsíční dovolenou do Ameriky a posílala fotky. Dohodli si pravidla a schůzky, protože do té doby neřešili podrobně hospodářské výsledky této společnosti, tak to nastavili jinak, aby měli přehled. V září 2018 jim sdělila, že ve firmě nejsou peníze a ukazovala jim nějaká čísla. Svědek náhodně v září nebo v říjnu 2018 zjistil, že obžalovaná má od dubna 2018 založenou společnost M [REDACTED] s.r.o., kde byla jedinou jednatelkou. K rozhodnému období uvedl, že mu 20. či 21. 1. 2019 telefonoval účetní společnosti pan [REDACTED] a zeptal se ho, zda ví, že společnost A [REDACTED] s.r.o. nemá zaměstnance. Nevěděl to, takže druhý den s [REDACTED] [REDACTED] navštívili pobočku společnosti v [REDACTED] v [REDACTED] ulici. Z dokumentů v roce 2018 bylo jasné, že na fyzické pokladně společnosti mají být dva miliony. Tak tam jel s několika věcmi zjistit stav a vidět ty dva miliony, které mu přišly jako vysoká částka. Dále popsal průběh návštěvy v pobočce, ze které vyplynulo, že jim obžalovaná sdělila, že už zde původní společnost nefunguje, ale je zde společnost M [REDACTED] s.r.o. Když se jí zeptal, jak je to možné, že je to ve stejných prostorách a se stejným vybavením, zda tedy za to dostala společnost A [REDACTED] s.r.o. zapláceno, tak se ho zeptala „[REDACTED] jsi si jistě, že jsme tady vůbec spolu podnikali?“. Proto ihned jeli na policii do [REDACTED] a podali trestní oznámení. Druhý den po návštěvě této pobočky vyrazili s [REDACTED] [REDACTED] do sídla společnosti A [REDACTED] s.r.o. v [REDACTED] Na [REDACTED] Měla tam být pokladna, ale přišel pan [REDACTED] který vlastnil asi ten objekt, a řekl, že tam žádná pokladna nebyla, pouze sídlo. Dále popisoval komunikaci mezi nimi a obžalovanou Ing. [REDACTED] [REDACTED] a uvedl, že asi v únoru 2019 se dozvěděl, že společnost A [REDACTED] s.r.o. dostala výpověď od společnosti A [REDACTED] z franchise v [REDACTED] Zřejmě se to dozvěděl od advokáta obžalované Ing. [REDACTED] [REDACTED] Dále popsal průběh schůzky s [REDACTED] [REDACTED] z 1. 3. 2019 v sídle společnosti A [REDACTED] a.s. v [REDACTED] Do té doby byla záležitost jednání s touto společností věcí obžalované, takže svědek se s nikým z této společnosti nesetkal, [REDACTED] [REDACTED] viděl poprvé. Nevylučuje, že ho mohl vidět předtím na nějaké akci. [REDACTED] [REDACTED] mu vysvětlil, na základě čeho dostala společnost A [REDACTED] s.r.o. výpověď a řekl, že franchisu v [REDACTED] provozuje nyní společnost M [REDACTED] s.r.o. a že obžalovaná na tuto firmu měla někdy od roku 2018 ještě jednu franchisu v [REDACTED] Nevzpoměl si, že by mu [REDACTED] [REDACTED] řekl něco zásadního k té výpovědi. Stranil se mu říkat podrobnosti. Svědek mu řekl, že o tom nevěděl, co se stalo a řekl mu, aby dělal byznys s nimi. Seznámil ho s tím, že je s [REDACTED] [REDACTED] celou dobu ve společnosti A [REDACTED] s.r.o. a firmu znají. Nabízel pokračování i kvůli závazkům společnosti a generování zisku. Bylo mu řečeno, ať nechá [REDACTED] být, že společnost A [REDACTED] a.s. a svědek, resp. jeho společnosti, budou dělat byznys jinde. Nadále popsal, jaké činili kroky vůči obžalované Ing. [REDACTED] [REDACTED] a s tím související soudní spory. Dále uvedl, že s obžalovanou Ing. [REDACTED] [REDACTED] měl kromě pracovních vztahů i přátelský vztah od roku 2011 do počátku roku 2018, který jen jednou vyústil v intimní vztah. V tomto období komunikovali na pracovních schůzkách a scházeli se v restauracích. U některých schůzek byl [REDACTED] [REDACTED] Dále se vyjadřoval k obchodní spolupráci a závazkům mezi uvedenými společnostmi a uvedl, že jednatelem ve společnosti A [REDACTED] s.r.o. se stal na základě vzájemného souhlasu, chtěl být jednatelem. Uvedl však, že neví důvod, proč chtěl být jednatelem, asi si myslel, že může společnost lépe hlídat a při výpadku jednoho by mohl druhý zastoupit. To byl ten důvod, protože obžalovaná Ing. [REDACTED] [REDACTED] byla na mateřské dovolené a často s dětmi doma. Dále především k dotazu obhájkyne obou obžalovaných popisoval finanční transakce mezi uvedenými společnostmi a dále uvedl, že vlastně neznal franchisingovou smlouvu mezi společnostmi A [REDACTED] s.r.o. a A [REDACTED] a.s. Věděl, že existuje. Obžalovaná Ing. [REDACTED] [REDACTED] s ním v roce 2016 konzultovala požadavek A [REDACTED] a.s. na změnu podmínek smlouvy z roku 2011. Bylo to ve smyslu změny výpočtu provize. Nevěděl, na jakou dobu byla smlouva uzavřena a zda byla upravena výpověď smlouvy a výpovědní lhůta. Vztahy společnosti M [REDACTED] s.r.o. před schůzkou v roce 2019 (myšleno s [REDACTED] [REDACTED] nebyly se společností A [REDACTED] a.s. nijak problematické. Ne vždy bylo zapláceno ve splatnosti. Dále vypovídal o možnosti narovnání vzájemných vztahů

s obžalovanou Ing. [REDACTED] [REDACTED] K žádné dohodě zatím nedošlo. Tato obžalovaná vykonávala ve společnosti A [REDACTED] s.r.o. běžnou praxi jednatele. Viděl v průběhu náklady firmy, v průběhu celého roku 2018 až do prosince, začal si to ověřovat z dokladů od obžalované Ing. [REDACTED] [REDACTED] i náklady, asi od října 2018. Viděl, že v listopadu 2018 se konají školení zaměstnanců v [REDACTED] V září 2018 zařídila obžalovaná leasing s firmou A [REDACTED] na dlouhodobé splácení vozidel na asi 15 000 Kč měsíčně. V listopadu 2018 s ním jednala o převodu vozidla BMW na společnost. Dala mu pokyn, ať úvěr na auto převede na společnost, což udělal. Předpokládal tedy, že chce fungovat dál. Pokud jde o franchisu v [REDACTED] na společnost M- [REDACTED] s.r.o., ta fungovala na původní adrese. Ke změně došlo asi v lednu nebo v únoru 2020. Až v roce 2019 se dozvěděl, že důvodem výpovědi smlouvy byl zájem společnosti A [REDACTED] a.s. mít prostory, v nichž podnikají jejich franchisanti, ve svém vlastním pronájmu. To by mu nevadilo. V roce 2018 ho obžalovaná Ing. [REDACTED] [REDACTED] ústně o návrhu změny smlouvy ze strany této společnosti neinformovala. Vylučuje, že by se k takovému návrhu odmítavě vyjádřil. Vylučuje, že by nesouhlasil se smluvním dodatkem na změnu této smlouvy. V řízení před soudem byl svědek vyslechnut v rámci hlavního líčení dne 23. 3. 2022 (č.1. 1431). Zde obsáhle opět vypovídal o historické spolupráci mezi výše uvedenými společnostmi a jejich personálním a finančním propojení a o jeho přání vytvořit velký podnikatelský subjekt. Lze konstatovat, že uváděl stejné skutečnosti jako v přípravném řízení. Dále ve shodě s touto výpovědí vypovídal o vývoji spolupráce s obžalovanou Ing. [REDACTED] [REDACTED] o tom, že je informovala, že chce s podnikáním skončit, dále o návštěvě franchisingové pobočky v [REDACTED] ve dnech 20. nebo 21. 1. 2019 z důvodu informací od účetního pana [REDACTED] Nad rámec již vyřčeného uvedl, že zjistili, že společnost A [REDACTED] s.r.o. má pronajatá nějaká místa u pana [REDACTED] V té době ho evidovali jen jako z účetnictví, kde byla smlouva o pronájmu nebytových prostor. Hledali to, je to nějaká zapadlá vesnice, v objektu nikdo nebyl. Udělali si záznam toho místa. Jeli na další pronajatou nemovitost, to byl pan [REDACTED] v [REDACTED] na [REDACTED] Nikde tam nebyla informace o společnosti A [REDACTED] s.r.o. Na zazvonění vykoukl nějaký starší pán a nechtěl se s nimi o této společnosti vůbec bavit. Pak jim řekl, že tam je. Dovnitř je nepustil. Zase si udělali záznam, nafotili to a jeli pryč. Dále obsáhle vypovídal o vývoji další spolupráce s obžalovanou Ing. [REDACTED] [REDACTED] a doplnil, že již jmenovaný pan [REDACTED] je v dubnu nebo v květnu vyzval, aby jako M [REDACTED] s.r.o. zaplatili pohledávku 3,7 milionu Kč s tím, že ji odkoupil od společnosti A [REDACTED] s.r.o. Svědek vůbec nevěděl, o co jde. Žádná taková pohledávka neexistovala, nebyla vyúčtována. Proto mu napsali, že nic neevidují. Požádali Ing. [REDACTED] [REDACTED] aby to doložila, což se nestalo. Dále shodně popsal schůzku dne 1. 3. 2019 s [REDACTED] [REDACTED] v sídle společnosti A [REDACTED] a.s. v [REDACTED] Následně se vyjadřoval k průběhu různých schůzek s obžalovanou Ing. [REDACTED] [REDACTED] Jejich řešením bylo vyrovnávání finančních pohledávek. Zopakoval, že o výpovědi smlouvy se dozvěděl až v březnu na schůzce a o změně smluvních podmínek je v průběhu roku 2018 obžalovaná Ing. [REDACTED] [REDACTED] neinformovala. Ke své funkci jednatele ve společnosti A [REDACTED] s.r.o. uvedl, že určitě za společnost něco podepisoval a určitě za ní jednal. Ve zbytku své výpovědi se pak vyjadřoval k financování chodu společností, k zřizování úvěrů a jejich čerpání, dále k vzájemným pohledávkám společností, k jejich vyčíslení a ke konání valných hromad. Svědek byl dále vyslechnut v hlavním líčení dne 8. 3. 2023 (č.1. 1827). Bylo to ze stejných důvodů, jako se konal dne 1. 2. 2023 výslech obžalované Ing. [REDACTED] [REDACTED] tedy, že obhájkyně předložila soudu listinné důkazy, které jsou založeny na č.1. 1774 – 1801 a především se týkají jakéhosi narovnání vztahů a podnikatelských aktivit mezi obžalovanou Ing. [REDACTED] [REDACTED] a svědky Ing. [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] K tomu uvedl, že skutečně proběhla nová jednání a došlo k urovnání závazků a vztahů mezi obžalovanou a svědkem a [REDACTED] [REDACTED] Všichni chtěli ukončit jednání v rámci obchodního partnerství. Popsal současný stav personálního obsazení jednotlivých společností, ze kterého vyplynulo, že se společnostmi A [REDACTED] s.r.o., M [REDACTED] s.r.o. a M [REDACTED] s.r.o. nemá obžalovaná personálně již nic společného.

16. Druhý již několikrát zmiňovaný svědek [REDACTED] [REDACTED] byl vyslechnut před zahájením trestního stíhání obou obžalovaných na úřední záznam o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního

řádu dne 5. 11. 2019 (č.1. 237). Je tedy pochopitelné, že důkaz v této podobě podle příslušných ustanovení trestního řádu nemohl být pro účely tohoto trestního řízení použit a soud tohoto svědka předvolal k hlavnímu líčení. Ten byl vyslechnut v rámci hlavního líčení dne 22. 3. 2022 (č.1. 1357). I on se ve shodě s již zjištěným a uvedeným vyjadřoval k historii spolupráce zmiňovaných společností a jejich majtkovému a personálnímu propojení v souvislosti s obžalovanou Ing. [REDACTED].

Lze konstatovat, že v podstatě uváděl stejné informace jako předešlý svědek Ing. [REDACTED]. Je důležité se zmínit, že vypověděl, že ví, že společnost A [REDACTED] s.r.o. založila obžalovaná Ing. [REDACTED] někdy cca v roce 2010. Založili to víceméně oni tři, ale na popud obžalované se on s kolegou nestali společníky franchisy. Důvod jim byl sdělen takový, že by nebylo dobré na ředitelství ve společnosti A [REDACTED] a.s., aby tam vystupovali další lidi. Bylo by lepší, kdyby to bylo pouze pod obžalovanou. S tím souhlasili a myslí si, že v roce 2015 začali s kolegou uvažovat o rozšíření společného podnikání. Začali řešit nějaké prostory pro autoservis a autolakovnu a v roce 2015 se stali společníky společnosti A [REDACTED] s.r.o. a obžalovaná se stala společnicí v jejich firmách M [REDACTED] s.r.o. a M [REDACTED] s.r.o. Dále se vyjadřoval k otevření a provozu zmíněného autoservisu a autolakovny a problematice půjčování aut obžalované Ing. [REDACTED]. Někdy v druhé půlce ledna 2019 se dozvěděli od účetního, že nemají zaměstnance. Jedná se o pana [REDACTED]. Jeli do [REDACTED] na [REDACTED] ulici, tam zastihli jenom bývalé zaměstnance. Všechno bylo naprosto stejné, jenom na dveřích už nebylo A [REDACTED], ale bylo tam M [REDACTED]. Zaměstnanci nic nevěděli a po příjezdu obžalované Ing. [REDACTED] jim sdělila, že tam nemají co dělat. Jeli na policii do [REDACTED] kde nahlásili zatím pouze zpronevěru kasy, kde mělo být kolem dvou milionů. Obžalovaná jim v pozdější době víceméně pořádně nevysvětlila, co se stalo. On se zástupci společnosti A [REDACTED] a.s. nejednal, ale byl tam Ing. [REDACTED]. Svědek však nevěděl, jak jednal. Neměli s Ing. [REDACTED] povědomost o tom, že společnost A [REDACTED] a.s. změnila obchodní podmínky tak, že franchisa už si nebude pronajímat nemovitost, kde má obchod, ale bude ji pronajímat přímo uvedená společnost. Takové podmínky jim nikdy nebyly předloženy, nesdělila jim je ani obžalovaná Ing. [REDACTED]. On ani Ing. [REDACTED] nevypravili souhlas s tím, aby k této změně došlo. Oni neměli k čemu vyslovit nesouhlas, protože o tom nevěděli. To, že franchisa skončila pro společnost A [REDACTED] s.r.o., se dozvěděli od účetního v druhé polovině ledna 2019. Absolutně to nechápali, protože na podzim 2019 ještě obžalovaná platila novou počítačovou techniku, regály, dávala velké odměny zaměstnancům, takže neměli potuchy, že něco takového chystá. K personálnímu propojení v jednotlivých společnostech došlo proto, aby to všichni měli stejné. Bylo to z lidského hlediska. Svědkovi byl předložen dopis, který předložila soudu obhájkyně obžalovaných v hlavním líčení dne 21. 3. 2022 (příloha č. 6). K tomu svědek uvedl, že tento dopis zaslal skutečně on, společně s kolegou, ale víceméně to bylo z jeho strany. Byla to zkouška znovu navázat nějaký lidský vztah a zkusit se, byť možná za hranou, domluvit. Nebylo v tom nic, prostě se chtěl znovu lidsky domluvit a popřát jí do nového roku 2022. Chtěli urovnat veškeré spory, které v současné době mezi nimi momentálně jsou. Prostě se nechtějí soudit. Dále především k dotazům obhájece se vyjadřoval k vzájemným pohledávkám mezi společnostmi a vyjadřoval se i k aktuálnímu personálnímu obsazení společnosti a ke splacení obchodních podílů ve společnostech. Potvrdil, že se snaží o to, aby obžalovaná Ing. [REDACTED] neměla podíl v uvedených společnostech. On nechce spolupracovat s někým, kdo něco kdysi udělal s jejich firmou, proto se snaží o vyloučení obžalované ze společností. Jako společníci uvedených společností se scházeli i v restauraci, nedokázal říct jak často, možná třikrát do měsíce. Kolikrát se tam setkával s obžalovanou Ing. [REDACTED]. Nevěděl. Probíraly se základní věci ohledně firmy. Myslí si, že se žádné zápisy nesepisovaly. Firmy vnímali skoro jako jednu a dokonce uvažovali o sloučení do jedné. Byla to vize do budoucnosti. Na Policii ČR v [REDACTED] nahlásili pouze zpronevěru kasy. Další věci neřešili. Ztráta franchisy v lednu 2019 jim vadila. Na policii to nenahlásili, předpokládali, že jim to obžalovaná vysvětlí. Na schůzku do společnosti A [REDACTED] a.s. svědek nešel, protože to nebylo nutné. Byla by to ztráta času. Ing. [REDACTED] mu výsledek této schůzky neřekl. Závěrem doplnil, že si myslí, že se konají valné hromady, kterých se zúčastňují pouze právní zástupci obžalované. Svědek byl dále vyslechnut v hlavním líčení dne 8. 3. 2023 (č.1. 1828). Bylo to ze stejných důvodů, jako se konal dne 1. 2. 2023

- výslech obžalované Ing. [REDACTED] [REDACTED] tedy, že obhájkyňe předložila soudu listinné důkazy, které jsou založeny na **č.1. 1774 – 1801** a především se týkají jakéhosi narovnání vztahů a podnikatelských aktivit mezi obžalovanou Ing. [REDACTED] [REDACTED] a svědky Ing. [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED]. K tomu uvedl, že skutečně proběhla nová jednání a došlo k urovnání závazků a vztahů mezi obžalovanou a svědkem a [REDACTED] [REDACTED]. Všichni chtěli ukončit jednání v rámci obchodního partnerství. Popsal současný stav personálního obsazení jednotlivých společností, ze kterého vyplynulo, že se společnostmi A [REDACTED] s.r.o., M [REDACTED] s.r.o. a M [REDACTED] [REDACTED] s.r.o. nemá obžalovaná personálně již nic společného. Společnost A [REDACTED] s.r.o. už nemá zájem o franchisu společnosti A [REDACTED] a.s., v současné době nevyvíjí žádnou hospodářskou činnost.
17. Z výpovědi obou slyšených svědků je zřejmé, že ve shodě uvádějí, že o plánované změně smluvních podmínek ze strany společnosti A [REDACTED] a.s. pro provozování franchisy, která se dotýkala právě společnosti A [REDACTED] s.r.o., vůbec nevěděli a obžalovaná Ing. [REDACTED] [REDACTED] je o tom neinformovala. Žádný nesouhlas s takovouto změnou nevyslovili, protože o ní nevěděli. Dozvěděli se v podstatě o celé záležitosti až od svého účetního v druhé polovině měsíce ledna 2019. Z jejich výpovědi vyplývá, že obžalovaná Ing. [REDACTED] [REDACTED] jednala tak, aby je utvrzovala v tom, že společnost A [REDACTED] s.r.o. bude fungovat nadále, resp. že má zájem na jejím dalším fungování v rámci podnikatelských aktivit, avšak již si připravovala tzv. půdu pod nohama, aby její činnost ukončila a provozování franchisové pobočky získala pro její jinou společnost. Jejich tvrzení jsou tedy v přímém rozporu s tím, co vypovídala obžalovaná Ing. [REDACTED] [REDACTED] a v podstatě prostřednictvím svého zmocněnce i obžalovaná obchodní korporace M [REDACTED] s.r.o. a s těmito rozpory se soud musel vypořádat, jak bude uvedeno dále, aby mohl spravedlivě rozhodnout o vině obou obžalovaných.
18. Jako další důkaz měl soud k dispozici svědeckou výpověď [REDACTED] [REDACTED] obchodního ředitele dříve společnosti A [REDACTED] a.s. Ten po zahájení trestního stíhání obžalovaných vypovídal v přípravném řízení dne 21. 7. 2021 (**č.1. 114**). Na počátku své výpovědi opětovně uváděl skutečnosti, které jsou již prokazovány výše uvedenými listinnými důkazy či výpověďmi svědků, tedy ohledně existence smlouvy o franchisingové spolupráci mezi společností A [REDACTED] a.s. a společností A [REDACTED] s.r.o., zastoupenou obžalovanou Ing. [REDACTED] [REDACTED]. Dále uvedl, že v roce 2018 se chtěli přestěhovat v [REDACTED] do nových prostor, které si pronajímala společnost. S obžalovanou Ing. [REDACTED] [REDACTED] se kterou jednal, nechtěla přistoupit na to, že společnost bude prostory pronajímat společnosti A [REDACTED] s.r.o. S Ing. [REDACTED] [REDACTED] vůbec nejednal, protože nevěděl, že je v této společnosti a ani se po tom nepídil. Z tohoto důvodu se rozhodl vypovědět franchisovou smlouvu a záměrem bylo provozovat si pobočku sami. Potom, co smlouvu vypověděli nebo doručili obžalované, tak přišla s tím, že by ráda pokračovala ve franchisingové spolupráci, ale pod jinou společností. Protože obžalovanou svědek dlouhodobě znal, neměl problém takovou smlouvu podepsat. Nic se v podstatě pro ně nezměnilo. Obžalovaná pobočku provozovala nadále, pouze pod jinou společností, v níž byla jednatelkou. Společnost I [REDACTED] s.r.o. (dříve A [REDACTED] a.s.) je v současné době nájemcem budovy a pronajímá jí obžalované, tedy společnosti M [REDACTED] s.r.o. Dále vypověděl, že požadavek na změnu smluvních podmínek přišel z ústředí společnosti A [REDACTED] a.s. Nevěděl přesně, jak došlo k výpovědi zmíněné smlouvy, možná interní poštou, tj. kurýrem, který denně objíždí pobočky, nebo možná na sídle společnosti A [REDACTED] s.r.o. On jednal s obžalovanou Ing. [REDACTED] [REDACTED] chtěl změnit nájemní, resp. podnájemní vztah v budově provozovny. Též se připravovaly drobné úpravy v provozním systému. Kdyby na tu změnu obžalovaná přistoupila, tak byl podepsán jen dodatek původní smlouvy, nebo by byla uzavřena nová smlouva se změněným jedním odstavcem. Tato jednání s obžalovanou Ing. [REDACTED] [REDACTED] probíhala od počátku roku 2018. Konkrétní důvod, proč obžalovaná nechce změnu podepsat, neřekla. Říkala, že takto nechce podnikat, že chce zachovat původní smlouvu. Neměli jiné páky, jak smlouvu změnit, než jí vypovědět. Až po výpovědi smlouvy někdy v létě až na podzim 2018 přišla s tím, že by chtěla franchisu provozovat pod jinou firmou. Až potom se s ní dohodl na uzavření smlouvy, kterou podepsali na začátku roku 2019, protože byla

půlroční výpovědní lhůta pro původní společnost do konce roku 2018. Až po uzavření této smlouvy mu řekla, že ve společnosti A s.r.o. má společníka, že jí to bylo trapné to říkat, něco v tom smyslu, že tím společníkem je Ing. Svědek věděl, že to je jejich zákazník, ale nikdy se s ním nesešel. Dále popsal průběh schůzky se jmenovaným svědkem. Průběh byl takový, že Ing. už věděl o výpovědi a přesvědčoval svědka, aby jeho společnosti nechali provozovnu v Nebavili se o tom, o jakou mělo jít společnost. Bylo to v době, kdy už byla dohoda s obžalovanou Ing. že to bude provozovat její firma. Svědek o Ing. téměř nic nevěděl, pouze, že má autolakovnu a je obchodník, takže neměl zájem s ním uzavřít smlouvu, protože ty uzavírají s lidmi, které znají. Jednal s ním řádově hodinu, až hodinu a půl. Z hovoru vyplynulo, že jmenovaný věděl, že tam je nebo bude obžalovaná s firmou M s.r.o. provozovat nebo provozuje franchisu. Jednání bylo určité po výpovědi původní smlouvy. Dále uvedl, že od 1. 1. 2019 byla provozovna v na jiném místě (jak je zřejmé z dalších důkazů, ke změně došlo až v lednu 2020). Během výslechu našel ve svém notebooku, že schůzka s Ing. se konala 1. 3. 2019 v 10.00 hodin. V době, kdy docházelo k ukončení franchisingové smlouvy se společností A s.r.o., mu obžalovaná Ing. řekla, že měla společníka Ing. a ten nesouhlasil s pronájmem budovy, tj. se změnou té smlouvy. Řekla mu to v roce 2019, když už byla její společnost novým franchisantem. Výpověď byla zaslána buď interní poštou na pobočku v k rukám obžalované, nebo, což považuje za více pravděpodobné, jí poslala na sídlo společnosti A s.r.o., a to doporučeně. Obžalovaná po něm nikdy nepožadovala, aby společnost A s.r.o. byla vypovězena taková smlouva. Dále popsal, že spolupráce s touto obžalovanou byla vždy dobrá. Ona pro ně byla jakousi jistotou pro další spolupráci. Poté, co byla dána výpověď, byla společnost A a.s. připravena provozovat pobočku v napřímo, včetně převzetí zaměstnanců, kteří by tím přišli o práci, a měli pro ně význam. Obžalovaná Ing. se na něj obrátila s tím, že by navázala obchodní spolupráci se společností M s.r.o. v průběhu letních prázdnin 2018, či na podzim 2018. Popisovanou schůzku inicioval Ing. Dále opakovaně uváděl, že si myslí, že od 1. 1. 2019 byla provozovna v na jiné adrese. Za společnost M s.r.o. s ním jednala obžalovaná Ing. stejně tak za společnost A s.r.o. Pokud by tato společnost souhlasila se změnou konceptu, tak by provozovala pobočku dál, ale na nové adrese. Obžalovaná Ing. měla další franchisu od 1. 1. 2019 v Na to bylo svědkovi umožněno nahlédnout do této smlouvy a on řekl, že má její návrh, a ten je, že franchisa začíná běžet od 1. 10. 2018 a je připravena na frachisanta společnost M s.r.o., zastoupenou obžalovanou Ing. Spolupráce mezi společností A a.s. a společností A s.r.o. probíhala dlouhodobě, myslí si, že od roku 2010. V řízení před soudem byl svědek vyslechnut v rámci hlavního líčení dne 21. 3. 2022 (č.l. 1343). Je možné konstatovat, že vypovídal shodně jako v přípravném řízení a doplnil, že za společnost A s.r.o. vystupovala obžalovaná Ing. jako statutární orgán, s nikým jiným nejednal. Ve shodě s již uvedeným vypovídal o změně smluvních podmínek a ve vztahu k obžalované uvedl, že mu nevysvětlovala, proč nechce uzavřít smlouvu novým způsobem. Připadalo mu, že se v té době změnilo její chování, bylo prostě celé divné. Proto došli k tomu kroku, k té výpovědi, a byli připraveni si vlastně převzít tu pobočku sami, tzv. napřímo. Výpověď z nájmu dát nemohli, protože nebyli pronajímatelé. Nakonec se s obžalovanou Ing. sešli a dohodli se na pokračování tak, jak popisoval. Dohodli se na tom, že obžalovaná změní společnost. Tohle mu původně neřekla. To se dozvěděl až později, jak to všechno bylo a důvod, proč tu společnost mění. Ona řekla, že chce provozovat dál tu franchisu, že nechce odstoupovat od té smlouvy, jen by ji provozovala pod jinou společností. To byla společnost M s.r.o., se kterou uzavřeli smlouvu. O tom, že společnost A s.r.o. měla ještě jiného jednatele, se dozvěděl po tom, co se sešel s obžalovanou po výpovědi, někdy o prázdninách. K jednání ohledně nové franchisy došlo až poté, co zmíněné společnosti dali výpověď. Provozovna byla nejprve na původní adrese, nějak se to lámalo, a od nového roku už byla v jiné provozovně, kterou najmula společnost A a.s. Stará provozovna v ulici se uzavřela. V průběhu spolupráce mu obžalovaná řekla, proč

nepřistoupila na uzavření nové smlouvy, dost se za to styděla a byla z toho špatná. Řekla mu, že do společnosti A [redacted] s.r.o. vstoupil Ing. [redacted] jako další jednatel, a to je celé, co mu řekla. Nebyla z toho nadšená a popisovala mu důvody, proč chtěla, aby podepsali smlouvu se společností M [redacted] s.r.o. Pokud jde o důvody, které uváděla, pak to byla nekomunikace ve firmě, to byl hlavní důvod. Přišlo mu to tak, že jednatele spolu nekomunikovali, byla to i finanční situace. Opětovně popsal schůzku v [redacted] s Ing. [redacted] [redacted] Zopakoval, že on na něj tlačil, aby dostal franchisu, že to bude lépe fungovat. Jednal s ním v té době, kdy již byla původní smlouva vypovězena a běžela smlouva se společností M [redacted] s.r.o. Nová provozovna v [redacted] funguje dál. Výsledky jsou nad očekávání dobré. Je to zásluhou obžalované Ing. [redacted] [redacted] Dokáže dělat obchod. Před schůzkou s Ing. [redacted] [redacted] s ním osobně do styku nepřišel. Ví, že jeho firmě dodávali náhradní díly a ta jim dlužila peníze. Jednání ohledně výpovědi původní smlouvy bylo více, ale vždy s obžalovanou Ing. [redacted] [redacted] Všechny smlouvy podepisoval s ní. Když se dozvěděl, že jednatelem je i Ing. [redacted] [redacted] nebylo pro něj důležité se s ním spojit. Dále popsal průběh již zmiňované schůzky a uvedl, že mu to připadalo jako tlak ze strany Ing. [redacted] [redacted] Nejdřív přišel jakoby s nabídkou, jakoby přátelskou a pak už to byl náznak tlačení někam a do něčeho. Potom ukončili jednání. Domnívá se, že Ing. [redacted] [redacted] o výpovědi smlouvy nevěděl. V tu dobu to věděl, ale nevěděl to v době, kdy jí dávali. Doklad o doručení výpovědi společnost nemá, ale mají jí podepsanou. Tato výpověď byl jednostranný úkon společnosti A [redacted] a.s. Při té schůzce Ing. [redacted] [redacted] vystupoval sám za sebe, jakože to chtěl pro sebe nebo pro svoji společnost M [redacted] Z jednání nevyplývalo, že by to chtěl pro společnost A [redacted] s.r.o. Pokud jde o jím zmiňovaný nátlak, spočíval v arogantním jednání ze strany Ing. [redacted] [redacted] a vyhrožování, resp. takové to, že obžalovaná Ing. [redacted] to dělala špatně, že on byl ten, který za tím stál a že to dělá dobře. Přitom ani nevěděl, jací jsou tam prodavači nebo kolik jich je tam. Tak to vyznělo. Tlačil všemi různými směry, aby tu franchisu dostal a byl ochoten přistoupit i na horší podmínky. Svědek nevěděl, zda měl na mysli, že by jí provozoval pro společnost A [redacted] s.r.o. nebo M [redacted] nebo jako fyzická osoba. Chtěl provozovat pobočku v [redacted] Pokud by v mezidobí od 30. 6. 2018 do konce roku za ním přišla obžalovaná Ing. [redacted] [redacted] a akceptovala podmínky, tak by stáhli výpověď a uzavřeli by dodatek k původní smlouvě. Pokud uvedl, že od 1. 1. 2019 byla provozovna na jiné adrese, tak to neví jistě. Během výslechu tohoto svědka pak bylo upřesněno, že do nové provozovny, kterou si pronajala společnost A [redacted] a.s. v [redacted] ulici, se pobočka franchisovaná společností M [redacted] s.r.o. přestěhovala 27. 1. 2020 (jak je uvedeno výše, vyplývalo to z výpovědi obžalované a z fotodokumentace). Po předstření těchto informací svědek připustil, že tomu tak být mohlo.

19. Z výpovědi uvedeného svědka je zřejmé, že potvrdil skutečnosti uváděné obžalovanou Ing. [redacted] [redacted] především pokud jde o časové údaje a průběh jejich vzájemného jednání ve vztahu k výpovědi původní smlouvy a k uzavření nové smlouvy. Podle názoru soudu, tento svědek zcela objektivně vysvětlil, jak k jednotlivým úkonům a v jakém časovém horizontu došlo, na rozdíl od dříve uváděných svědků vůbec neposuzoval, s jakým záměrem obžalovaná Ing. [redacted] [redacted] jím uváděným způsobem jednala, co jí k tomu vedlo a jaké to mohlo mít důsledky. Nelze než uzavřít, že jeho výpověď je ve shodě s výpovědí obžalované Ing. [redacted] [redacted] a i v tomto případě se jedná o velmi zásadní důkaz pro posouzení nejen viny této obžalované, ale i viny obžalované obchodní korporace M [redacted] s.r.o.
20. **Svědék** [redacted] [redacted] byl vyslechnut před zahájením trestního stíhání obou obžalovaných na úřední záznam o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu dne 26. 8. 2019 (**č.1. 121**). Je tedy pochopitelné, že důkaz v této podobě podle příslušných ustanovení trestního řádu nemohl být pro účely tohoto trestního řízení použit a soud tohoto svědka předvolal k hlavnímu líčení. Ten byl vyslechnut v rámci hlavního líčení dne 22. 3. 2022 (**č.1. 1353**). Potvrdil, že bydlí na adrese [redacted] – [redacted] [redacted] [redacted]. K podnikání své dcery obžalované Ing. [redacted] [redacted] uvedl, že tato podnikala se společností A [redacted] s.r.o., kde byla jednatelkou a uzavřela s ním nájemní smlouvu na pronájem kanceláře v jeho domě. Potvrdil také, že na jaře roku 2021, přesně neví, zazvonili na něj dva muži a chtěli vidět prostory zmíněné společnosti. Toto svědek odmítl, řekl

jim, že je nezná, smluvní vztah s uvedenou společností už neplatil, neboť byl sjednán na dobu určitou. Pokud jde o společnost M [redacted] s.r.o., i za tuto společnost s dcerou uzavíral nájemní smlouvu na menší kancelář. Jednalo se o jiný prostor, než měla předchozí společnost. Tento svědek tedy v podstatě potvrdil skutečnosti vyplývající z výše citovaných listinných důkazů v podobě nájemních smluv. Ze stejných důvodů pak byla v hlavním líčení vyslechnuta též **svědkyně** [redacted] a to ve stejném hlavním líčení (**č.1. 1356**). Tato uvedla, že v roce 2017 zastávala funkci předsedy družstva [redacted] které mělo sídlo na adrese [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]. Jedná se o rodinný dům, kde jsou kanceláře a je tam účetnictví a jsou tam v rámci toho sídla firem. Zájemcům také poskytovali poštovní adresu sídla společnosti, v roce 2017 byla s obžalovanou Ing. [redacted] sepsána smlouva o poskytnutí sídla společnosti, a to společnosti A [redacted] s.r.o. Faktické sídlo společnosti tam však nebylo, neměla tam žádný majetek ani žádné prostory. V současné době je tam sídlo stále, ale jedná s Ing. [redacted] [redacted]. I tato svědkyně potvrdila již zjištěné skutečnosti z listinných důkazů. I **svědek** [redacted] [redacted] byl ze stejných důvodů vyslechnut v hlavním líčení dne 22. 3. 2022 (**č.1. 1365**). I on doplnil svojí výpovědí skutečnosti, které byly prokazovány již zmiňovanými listinnými důkazy, a uvedl, že jeho vztah ke společnosti A [redacted] s.r.o. byl zaměstnanecký, a to od listopadu 2017 do konce roku 2018. Byl zaměstnán na pozici prodavač – řidič v provozovně v [redacted] nejprve v [redacted] ulici a pak v [redacted]. Věděl, že s touto společností je propojená obžalovaná Ing. [redacted] [redacted] a předmětem její činnosti byl prodej náhradních dílů od společnosti A [redacted] a.s., franchisa. Dále ve své výpovědi uvedl, že se postupně stal obchodním zástupcem (na této pozici pokračoval, jak už bylo uvedeno výše, i u obžalované obchodní korporace M [redacted] s.r.o.). Vypověděl, že neví podrobnosti o konci společnosti A [redacted] s.r.o., výpověď ze zaměstnaneckého poměru podal on, neboť se dozvěděl, že franchisa bude končit (tato výpověď je doložena také výše). Další pracovní smlouvu s obžalovanou Ing. [redacted] [redacted] uzavřel až v lednu 2019 s obžalovanou obchodní korporací M [redacted] s.r.o. To je doloženo právě již výše zmiňovanými smlouvami o obchodním zastoupení. Věděl, že ve společnosti A [redacted] s.r.o. nějakým způsobem fungoval Ing. [redacted] [redacted] a [redacted] [redacted]. Prvně jmenovaný byl jednou na provozovně, ale nic neříkal a odešel během chvíle. Svědek stále pracuje pro společnost M [redacted] s.r.o. O konci franchisy společnosti A [redacted] s.r.o. se dozvěděl od obžalované Ing. [redacted] [redacted] začátkem října 2018. Ta mu řekla, že od nového roku již nebude provozovat franchisu od společnosti A [redacted] a.s. a že se s tím pokusí něco udělat. Když dal výpověď, neměl nic jistého a nevěděl, co bude dělat. Vylučuje, že by se dozvěděl již v té době, že bude pracovat pro obžalovanou obchodní korporaci M [redacted] s.r.o. Stejná pozice pro tuto společnost mu byla nabídnuta až na konci roku 2018 během výpovědní lhůty. Novou smlouvu podepsal v lednu. **Svědék** [redacted] [redacted] byl vyslechnut v hlavním líčení dne 9. 5. 2022 (**č.1. 1528**), opět ze stejných důvodů, neboť v přípravném řízení se jednalo toliko o úřední záznam o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu, tedy před zahájením trestního stíhání obou obžalovaných. Potvrdil, že zná obžalovanou Ing. [redacted] [redacted] a této pronajímal na základě smlouvy o pronájmu nebytových prostor trojgaráž ve své nemovitosti v obci [redacted]. Bylo to pro účely skladování nějakých autodílů. Domnívá se, že jí pronajal společnosti A [redacted] s.r.o. Jsou to čtyři až pět let zpátky a společnost tam byla asi rok. Výše nájemného byla asi 200 000 Kč za rok. Bylo hrazeno hotově. Žádný dluh ze strany společnosti nevznikl, smlouva byla na rok, potom ji neobnovovali. Potvrdil, že převzal pohledávku vůči společnosti M [redacted] s.r.o. ve výši 3,7 milionu Kč, o to ho požádala obžalovaná Ing. [redacted] [redacted]. Proto oslovil Ing. [redacted] [redacted] resp. jeho firmu a ti to prostě neuhradili. Pohledávka na něho byla převedena bezúplatně. Podklady by už asi nenašel. Určitě mu obžalovaná Ing. [redacted] [redacted] předala nějaké písemné podklady k pohledávce, ale on je asi skartoval. Myslí si, že mezi nimi směnka nebyla, on vyzval uvedenou společnost k úhradě, ale nic se nestalo, nežaloval to. Čeho se pohledávka týkala, nevěděl, byla to výpomoc obžalované. Myslí si, že pohledávku na sebe převedl smlouvou. Pokud by pohledávu vymohl, dal by ji obžalované, protože jí měl rád. Opět ze stejných důvodů byl v hlavním líčení dne 22. 3. 2022 vyslechnut **svědek** Ing. [redacted] [redacted] (**č.1. 1367**). Potvrdil, že se svojí společností E [redacted] s.r.o. zpracovává účetnictví. Je jednatelem a jediným společníkem společnosti A [redacted] s.r.o. Subjektem,

kterému zpracovával účetnictví, byla i společnost A [redacted] s.r.o., se kterou spolupracoval asi v roce 2015. Věděl, že jednatelem byla obžalovaná Ing. [redacted] [redacted] společníkem tam byl asi Ing. [redacted] [redacted]. Jejich vztah byl řešen smlouvou o dílo. Podklady pro zpracování účetnictví mu předávala obžalovaná. Má pocit, že v roce 2019 jakoby ukončila činnost a pak už mu obžalovaná podklady nepředkládala. Až když se stal jednatelem Ing. [redacted] [redacted] nějaké účetnictví dohledával, zpětně se dělal rok 2019. V rámci tohoto řízení vydával Policii ČR účetní doklady. Podle něho šlo o účetní deník. Jednalo se o doklady, které zpracovávala jeho firmy, nikoliv doklady ve fyzické podobě, které obdržel od společnosti A [redacted] s.r.o. V roce 2019 určitě už nepokračovala její obchodní činnost jako v roce 2018. Bylo to zase až v roce 2000 – 2001. To si všiml, že začala vykonávat nějakou malou činnost, protože byla přihlášená i jako plátce DPH. Ve firmách M [redacted] byli stejní společníci a uvedené firmy historicky mezi sebou fakturovali. Má dojem, že tam probíhali i nějaké půjčky. I oběma společnostem M [redacted] vedl účetnictví a neví, jestli je obžalovaná Ing. [redacted] [redacted] ještě někde společník. V roce 2019 společnost A [redacted] s.r.o. skončila svoji hlavní činnost, kterou byl franchising na automobilové díly. Účetnictví za rok 2019 zpracovával následně, protože nebyly k dispozici doklady a nemohlo se účtovat. Do roku 2018 zpracovával účetnictví ve spolupráci s obžalovanou Ing. [redacted] [redacted] od roku 2019 ne. Má dojem, že doklady, které přebíral od Ing. [redacted] [redacted] se týkaly společnosti M [redacted], v rámci fakturační řady vydaných faktur jedním z desítek odběratelů byla i společnost A [redacted] s.r.o.

21. Jak již bylo konstatováno výše, soud po přednesu závěrečných řečí v hlavním líčení dne 11. 5. 2022 si ještě doplnil dokazování vyžádáním zprávy od Okresní správy sociálního zabezpečení [redacted] [redacted] jak bylo konstatováno shora (1564 – 1566) a zjistil to, co již bylo konstatováno v přechozích odstavcích odůvodnění tohoto rozsudku, tedy že obchodní korporace M [redacted] s.r.o. měla od 2. 1. 2019 více původních zaměstnanců společnosti zaměstnanců A [redacted] s.r.o., než [redacted] [redacted] uváděného v původní zprávě (č.l. 730). Na to bylo soudem reagováno tak, že všechny ve zprávě uvedené zaměstnance předvolal jako svědky k hlavnímu líčení na 26. 9. 2022 (č.l. 1690), toto neplatí ohledně již uváděného svědka [redacted] [redacted] a jím dodaných dokladů. Z výpovědi svědka [redacted] [redacted] vyplynulo, že pracovní poměr u společnosti A [redacted] s.r.o., kde pracoval na prodejně v [redacted] jako [redacted] – [redacted] ukončil jeho výpovědí. Nevybavil si, z jakého důvodu došlo k nějakému přejmenování. Následně pracoval v té firmě, co pokračovala, myslí si, že to bylo M [redacted] s.r.o. Výpověď podával jednatelce obžalované Ing. [redacted] [redacted] novou smlouvu s ním uzavírala také ona jako jednatelka. Zůstal na stejné pozici i provozovně. Ing. [redacted] [redacted] a [redacted] [redacted] byli součástí firmy. Párkrát se zastavili, viděl je i na nějakém večírku. Nová provozovna byla na té samé adrese. Věděl, když dával výpověď, že bude pokračovat dál v té samé práci, jen pod jinou firmou. Z výpovědi svědka [redacted] [redacted] je zřejmé, že v době výslechu stále pracoval u obžalované obchodní korporace M [redacted] s.r.o. na pozici prodavač, na pobočce [redacted] na adrese [redacted] [redacted]. Na této pobočce pracoval asi tři roky, předtím byla asi na adrese [redacted]. Předtím však pracoval u společnosti A [redacted] s.r.o. To bylo na této adrese a na pozici řidiče. Protože ke konci roku dostal informaci, že tato franchisa A [redacted] [redacted] končí, rozvázal pracovní poměr a hledal si práci. Domnívá se, že se jednalo o dohodu. Pracovní poměr ukončoval s obžalovanou Ing. [redacted] [redacted] která s ním uzavřela i novou smlouvu. Nevěděl, že franchisa bude pokračovat pod jinou společností. Než nastoupil do obžalované obchodní korporace M [redacted] s.r.o., byl bez pracovního poměru. Výpověď podával možná v říjnu nebo v listopadu. Pokud jde o Ing. [redacted] [redacted] a [redacted] [redacted] jsou to společníci předchozí společnosti, párkrát se s nimi setkal. V obžalované obchodní korporaci M [redacted] s.r.o. byl zaměstnán asi od ledna. Svědek [redacted] [redacted] vypověděl, že ve společnosti A [redacted] s.r.o. byl zaměstnán čtyři roky, od roku 2017 do roku 2019 na provozovně v [redacted] jako řidič. Pracovní smlouvu s ním uzavírala obžalovaná Ing. [redacted] [redacted]. Pracovní poměr ukončil buď dohodou, nebo výpovědí. Důvod byl takový, že to mělo asi skončit. Tato informace se proslýchala. Nevzpomene si, kdy tam přestal prakticky pracovat. U obžalované obchodní korporace M [redacted] s.r.o. začal pracovat od 1. 1. 2019 na stejné pozici a provozovně. Jednalo se o [redacted] [redacted] smlouvu s ním uzavřela obžalovaná Ing. [redacted] [redacted]. Pokud jde o Ing. [redacted] [redacted] a [redacted] [redacted] možná mu říká něco jméno Ing. [redacted] [redacted] ty pány viděl asi jednou při nějaké

kontrole. Do obžalované obchodní korporace M [redacted] s.r.o. nastoupil proto, že se mu ozvala obžalovaná Ing. [redacted] [redacted] **Svědék** [redacted] [redacted] potvrdil, že je zaměstnancem stejné obžalované obchodní korporace v provozovně [redacted] na adrese [redacted] [redacted]. Nevzpomněl si od kdy a pracuje tam jako řidič – skladník. Předtím pracoval jako řidič ve společnosti A [redacted] s.r.o. Nevzpomněl si jak dlouho. V této společnosti s ním uzavírala pracovní smlouvu obžalovaná Ing. [redacted] [redacted] a Ing. [redacted] [redacted]. Pracovní poměr skončil výpovědí, kterou dal on. K práci v obžalované obchodní korporaci se dostal tak, že mu to nabídla obžalovaná Ing. [redacted] [redacted]. Nevzpomněl si, kde měla provozovna adresu, když nastoupil, když podepsal novou smlouvu, nastoupil na [redacted] ulici. Výpověď dal proto, že mu bylo řečeno, že společnost A [redacted] a.s. vypoví smlouvu společnosti A [redacted] s.r.o. To mu řekla obžalovaná Ing. [redacted] [redacted] na podzim. Nabídku pracovat pro obžalovanou obchodní korporaci dostal na přelomu roku. Mezitím stále pracoval ve firmě na [redacted] [redacted]. Dá se říci, že v mezidobí nebyl doma bez práce, protože společnost A [redacted] s.r.o. fungovala stále, konec byl ze dne na den. Pracovní poměr ukončil dohodou. V zápětí uvedl, že dal výpověď on a také uvedl, že nějakou dobu byl doma. Domníval se, že výpovědi franchisové smlouvy nebudou náhradní díly, nebude se prodávat. Jména Ing. [redacted] [redacted] a [redacted] [redacted] mu něco říkají, byli to vedoucí firmy. Viděl je na provozovně v [redacted] když ho přijímali. Když už byl zaměstnán v obžalované obchodní korporaci, tak je na této provozovně neviděl. **Svědčyně** [redacted] [redacted] vypověděla, že u společnosti A [redacted] s.r.o. byla zaměstnána ve skladu a jako řidič. Bylo to v provozovně na [redacted] [redacted]. Pracovala tam do vánoc roku 2019. Pracovní poměr ukončila, protože přecházeli pod obžalovanou obchodní korporaci. Obžalovaná Ing. [redacted] [redacted] jim řekla, že první končí a bude druhá. Důvod jako zaměstnanci nevěděli. Myslí si, že pracovní poměr ukončila dohodou. Do nové práce nastoupila ze dne na den na základě pracovní smlouvy, kterou s ní uzavírala obžalovaná Ing. [redacted] [redacted]. Provozovna byla na stejné adrese, pak se přestěhovala. Nevěděla, zda byla možnost, aby byla zaměstnána stále u společnosti A [redacted] CZ s.r.o. Ing. [redacted] [redacted] zná podle vidění, jednou za tři až čtyři měsíce tam přijel. [redacted] [redacted] nezná. **Svědék** [redacted] [redacted] vypověděl, že u společnosti A [redacted] s.r.o. pracoval asi měsíc v roce 2019. Poté se opravil a uvedl, že to muselo být v roce 2018, neboť v roce 2019 už pracoval pro obžalovanou obchodní korporaci. Pracovní poměr ukončil dohodou nebo ve zkušební lhůtě. Potom začal pracovat pro obžalovanou obchodní korporaci v [redacted]. V provozovně v [redacted] nikdy nepracoval. Jména Ing. [redacted] [redacted] a [redacted] [redacted] mu nic neříkají. Konečně pak **svědek** [redacted] [redacted] vypověděl, že je zaměstnancem obžalované obchodní korporace nějaké čtyři roky a pracuje na provozovně v [redacted] kde pracoval vždycky. Nevěděl, na které adrese, ví, že se stěhovali. Někdy v roce 2018 pracoval u společnosti A [redacted] s.r.o. Této společnosti byla od společnosti A [redacted] a.s. vypovězena smlouva a on skončil dohodou s obžalovanou Ing. [redacted] [redacted]. Bylo to v prosinci 2018, potom přešel pod obžalovanou obchodní korporaci. Nebylo to ze dne na den, ale během tří měsíců. Do té nové společnosti nastoupil nějak v prosinci, začátkem ledna. V té staré skončil na podzim. Práci mu nabídla obžalovaná Ing. [redacted] [redacted]. Věděl, že Ing. [redacted] [redacted] byl společníkem A [redacted] s.r.o. [redacted] [redacted] nikdy neviděl. Prvně jmenovaného neviděl ani na provozovně obžalované obchodní korporace od 1. 2. 2019. Skutečnost, že společnost A [redacted] a.s. dala výpověď, se dozvěděl od obžalované Ing. [redacted] [redacted]. Více se k tomu nevyjadřovala. To, že A [redacted] s.r.o. končí, si vydedukoval sám. Když v této společnosti končil, nevěděl, že od 2. 1. 2019 bude u obžalované obchodní korporace. Z předchozích odstavců odůvodnění tohoto rozsudku pak vyplývá, že někteří ze slyšených svědků, tak jak je tam uvedeno, zaslali soudu doklady o ukončení pracovního poměru – výpověď z pracovního poměru ze strany zaměstnance. V předchozích odstavcích odůvodnění tohoto rozsudku byla také zmiňována e-mailová korespondence mezi obžalovanou Ing. [redacted] [redacted] a Ing. [redacted] [redacted] který zpracovával mzdovou agendu zaměstnanců společnosti A [redacted] s.r.o. (č.l. 1476 – 1477). I proto byl jmenovaný vyslechnut jako svědek ve stejném hlavním líčení. Ten potvrdil, že jeho vztah se jmenovanou společností byl navázán tak, že jeho kolega Ing. [redacted] [redacted] vedl účetnictví a svědek jako subdodavatel dodával tu část k výpočtu mezd. Jednal s jednatelkou obžalovanou Ing.

██████████ Pokud jde o jména ██████████ a Ing. ██████████ to jsou jednatele společnosti M ██████████ s.r.o., což je ██████████ a Ing. ██████████ je jednatelem společnosti M ██████████ s.r.o. Zdali měli nějaké obchodní či majetkové vztahy s A ██████████ s.r.o. nevěděl, ale určitě se znali. Ing. ██████████ byl asi jednatelem této společnosti. Pro tuto společnost dělal svědek mzdy každý měsíc na základě podkladů od obžalované Ing. ██████████ které dostával výhradně v elektronické podobě. Zpracoval také přihlášky a odhlášky zaměstnanců k sociálnímu a zdravotnímu pojištění, a to na základě oznámení, že zaměstnanci ukončili pracovní poměr. V prosinci roku 2018 mu bylo oznámeno, že všichni zaměstnanci končí. Telefonicky se dotazoval na typ ukončení pracovního poměru a bylo mu sděleno, že výpovědi z jejich strany, a tudíž nebude žádné odstupné. Toto mu sdělila obžalovaná Ing. ██████████ Výpovědi fyzicky neviděl. Nepotřeboval je. Vypočítával mzdu až do 31. 12. 2018, a pokud je v oznámení ukončení zaměstnání ve všech kolonkách datum k 31. 12. 2018, byl to údaj na základě oznámení obžalované Ing. ██████████ Účetně se toto datum nemusí rovnat faktickému ukončení pracovního poměru. Nemohl vědět, zdali tam lidé přestali chodit dřív. Určitě vyžadoval nějaké dokumenty nebo informace o tom, jakým způsobem zaměstnání skončilo. Překvapilo ho, že končí všichni. Nevěděl, zdali to s obžalovanou řešil telefonicky nebo e-mailem. Pak to probíhalo tak, že vyplnil odhlášku a poslal ji na příslušnou instituci. Tehdy zpracovával mzdy pro více firem, takže odhlášky dělal, až zpracuje mzdy, takže to nějakou dobu trvá. Určitě je neodhlašoval včas, protože tu informaci se dozvěděl pozdě. Podle platné legislativy by odhlášení mělo být do osmi dnů, ale to určitě nebylo. Když byla svědkovi předestřena **e-mailová korespondence na č.l. 1638 – 1639** (tato je shodná, která je na č.l. 1476 – 1477 a byla dvakrát předložena zmocněncem poškozené společnosti A ██████████ s.r.o.), vypověděl, že tato komunikace mezi ním a obžalovanou Ing. ██████████ je možná. Vzhledem k tomu, že zpracovával mzdy a e-mail dostal 3. 1. 2019, tak to hned ten den, nebo 4. 1. neřešil, ale během týdne vyžadoval dokumenty o ukončení. Neověřoval si informaci, že výpověď dávají zaměstnanci, to pro něho není směrodatné. Nemá důvod, proč to ověřovat. Stačila mu ústní informace od obžalované Ing. ██████████ popřípadě e-mailová. Následně prostřednictvím zmocněnce svědek sdělil (**č.l. 1714**), že nemá žádné další dokumenty týkající se zaměstnanců poškozené společnosti A ██████████ s.r.o., konkrétně myšleno doklady o ukončení pracovních poměrů.

22. V řízení před soudem pak zmocněnec poškozené společnosti A ██████████ s.r.o. zaslal dne 24. 3. 2022 návrh na provedení důkazů (**č.l. 456**), o kterém byla zmínka již v předchozích odstavcích odůvodnění tohoto rozsudku, konkrétně v té části, kde byla citována výpověď obžalované Ing. ██████████ která se k těmto důkazům vyjadřovala. Jedná se o listinné důkazy, které jsou založeny na **č.l. 1457 – 1476**, kdy jde o účet za nabytek od A ██████████ nabytek ze dne 19. 12. 2018, účet na zaplacení kauce na operativní leasing nového vozidla pořízeného poškozenou s datem zdanitelného plnění 27. 9. 2018, účet za pořízení kancelářských potřeb a vybavení kanceláří poškozené od společnosti A ██████████ a.s. s datem zdanitelného plnění 29. 12. 2018, účet za pronájem prostor na realizaci školení zaměstnanců poškozené v říjnu 2018, které proběhlo 31. 10. 2018 – datum zdanitelného plnění, dále zaškolení, které proběhlo 19. 11. 2018 – datum zdanitelného plnění, účet za vybavení poškozené od ██████████ ze dne 12. 12. 2018, účet za vybavení poškozené od O ██████████ s.r.o. s datem zdanitelného plnění dne 17. 12. 2018, účet za pořízení regálu od S ██████████ s.r.o. s datem zdanitelného plnění dne 5. 11. 2018. Dále šlo o záznamy komunikace prostřednictvím WhatsApp ze dnů 27. 6. a 30. 6. 2018, ve které obžalovaná Ing. ██████████ posílala svědkovi Ing. ██████████ fotografie ze své dovolené v USA. Dalším listinným důkazem byly doklady o mzdové evidenci zaměstnanců poškozené ██████████ s nímž uzavřela obžalovaná Ing. ██████████ za poškozenou pracovní smlouvu dne 31. 7. 2018 na dobu neurčitou a ██████████ s nímž uzavřela za poškozenou pracovní smlouvu dne 3. 12. 2018 na dobu neurčitou. Pracovní poměr ██████████ skončil výpovědí ze dne 12. 10. 2018 a pracovní poměr ██████████ skončil ve zkušební době k 31. 12. 2018, přičemž pokyn k vyřazení i tohoto zaměstnance poškozené z pracovního poměru dala mzdovému účetnímu poškozené Ing. ██████████ obžalovaná Ing. ██████████ O tom byl předložen důkaz e-mailovými žádostmi a urgencí obžalované Ing. ██████████ adresovanými Ing. ██████████

██████████ o vyřazení těchto zaměstnanců ze stavu poškozené. Z těchto důkazů mělo vyplynout, že obžalovaná Ing. ██████████ postupovala při svém trestně právním jednání zcela sofistikovaně a zakrývala svoji trestnou činnost, pro kterou je stíhána před svědky Ing. ██████████ a ██████████ do poslední chvíle, předstírala přátelský vztah, nabírala nové zaměstnance a uzavírala s nimi nové smlouvy na dobu neurčitou, pořádala školení zaměstnanců poškozené a pořizovala jí majetek. Po provedení těchto důkazů v hlavním líčení dne 9. 5. 2022 (č.1. 1523) se k nim obžalovaná Ing. ██████████ vyjádřila, jak již bylo uvedeno shora, v hlavním líčení dne 26. 9. 2022 (č.1. 1691) a v podstatě vysvětlila, proč jednala tak, jak je dokladováno těmito listinnými důkazy.

23. Ze skutkové věty podané obžaloby Krajského státního zastupitelství v Plzni, resp. z její části, která je na straně 2 podané obžaloby, také vyplývá, jaká majetková újma poškozené společnosti A ██████████ s.r.o. byla způsobena ve skutkové větě popsaným jednáním obou obžalovaných. Při jejím zjištění bylo vycházeno ze **znaleckého posudku č. 6 002-16-2021** s názvem Ekonomická analýza manažerských rozhodnutí jednatelky Ing. ██████████ na společnosti A ██████████ s.r.o. a M ██████████ s.r.o., který zpracovala ██████████ a.s., ██████████ (č.1. 556 – 667). Při stanovení této újmy bylo čerpáno především z odpovědi na otázku č. 2 znaleckého posudku (č.1. 657) a dále z bodu 10 znaleckého posudku na straně 88 a dále z bodu 5 na straně 99 znaleckého posudku. Znalecký posudek byl vypracován na základě podkladů, které byly ██████████ a.s. předané podle protokolu o předání věci dne 3. 9. 2019 (č.1. 548) a jednalo se o daňové podklady poškozené společnosti A ██████████ s.r.o. tam uvedené a dále na základě podkladů předaných podle protokolu o předání věci dne 21. 9. 2019 (č.1. 552), kdy se jednalo o daňové podklady obžalované obchodní korporace M ██████████ s.r.o. Tyto dokumenty poškozené společnosti A ██████████ s.r.o. byly vydány svědkem Ing. ██████████ dne 15. 8. 2019, jak je zřejmé z protokolu o vydání věci (č.1. 380) a dokumenty obžalované obchodní korporace M ██████████ s.r.o. pak byly dne 27. 8. 2020 vydány ██████████ což je zřejmé též z protokolu o vydání věci (č.1. 423). Z protokolu o vydání věci ze dne 13. 2. 2019 (č.1. 427) je zřejmé, že svědek Ing. ██████████ vydal další účetní podklady a dne 4. 3. 2019 prostřednictvím e-mailové korespondence zaslal policejnímu orgánu další podklady k účetnictví poškozené společnosti A ██████████ s.r.o., což je zřejmé z úředního záznamu (č.1. 429). Podklady pro zpracování znaleckého posudku vydané jednak svědkem Ing. ██████████ a jednak ██████████ tvoří přílohu vyšetřovacího spisu byly provedeny jako listinné důkazy v hlavním líčení dne 23. 3. 2022 (č.1. 1451). V témže hlavním líčení byl vyslechnut jeden ze zpracovatelů znaleckého posudku, a to Ing. ██████████ (č.1. 1444). Ten potvrdil závěry uvedeného znaleckého posudku a připustil, že hodnota celkového prospěchu, neboli výhody získané obžalovanou obchodní korporací M ██████████ s.r.o. za roky 2019 – 2020, jejíž příčinou byly právní úkony popsané shora, nemusela být 15 767 000 Kč, což byla tržba této obžalované za rok 2019 – 2020, ale mohl to být pouze čistý zisk uvedený ve skutkové větě výroku obžaloby. Po výslechu jmenovaného zpracovatele obhájkyň obžalovaných předložila soudu Odborné vyjádření k zadaným ekonomickým otázkám, které bylo zpracováno společností E ██████████ s.r.o. (č.1. 1377 – 1429), které zcela rozporovalo závěry znaleckého posudku. Postup soudu byl následně takový, že zmíněné odborné vyjádření zaslal ██████████ a.s. k vyjádření, zdali tam uvedené závěry mohou mít vliv na závěry zpracovaného znaleckého posudku, především v otázce výsledku hospodaření obžalované obchodní korporace M ██████████ s.r.o. za rok 2020. Z tohoto vyjádření (č.1. 1488) je zřejmé, že uvedené odborné vyjádření nemohlo v žádném případě zpochybnit závěry znaleckého posudku a některé závěry tam uvedené se vůbec k závěrům znaleckého posudku nemůžou vztahovat. V tomto směru je však třeba předeslat, že vzhledem k tomu, že soud o vině obou obžalovaných rozhodl způsobem, který je uveden ve výroku tohoto rozsudku, dále se zmíněnými závěry znaleckého posudku nezabýval, neboť dospěl k závěru, že jednání popsané ve skutkové větě obžaloby není trestným činem, takže se znakem způsobené škody dále nezabýval, což by nebylo však možné, pokud by o vině obou obžalovaných rozhodl ve smyslu podané obžaloby. Pak by závěry soudu byly jistě zcela konkrétnější a podrobnější.

24. Všechny shora uvedené důkazy, které soud považuje za podstatné pro rozhodnutí o vině obou obžalovaných ve smyslu podané obžaloby, byly provedeny postupem dle § 2 odst. 5 trestního řádu a soud je zhodnotil způsobem, který mu ukládá § 2 odst. 6 trestního řádu. Dospěl přitom k závěru, že část jednání, které je popsáno ve skutkové větě obžaloby, se obě obžalované dopustily, avšak způsobem, který nemůže zakládat skutkovou podstatu žalovaného trestného činu. Ustanovení § 255a odst. 1 trestního zákoníku v platném znění zní **„kdo jako podnikatel, společník, člen orgánu, zaměstnanec nebo účastník na podnikání dvou nebo více podnikatelů se stejným nebo podobným předmětem činnosti v úmyslu opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch uzavře nebo dá popud k uzavření smlouvy na úkor jednoho nebo více podnikatelů nebo jejich podniků...“** Ustanovení § 255a odst. 2 trestního zákoníku pak vykazuje znak **„získá-li činem uvedeným v odstavci 1 pro sebe nebo pro jiného značný prospěch“**. Objektem tohoto trestného činu je zájem na zajištění rovnosti na trhu, pokud jde o zneužívání zákazu konkurence. Postihuje jednání tzv. „selftrading“, jehož se dopustí ten, kdo jedná způsobem popsaným v ustanovení § 255a odst. 1 trestního zákoníku. Postihuje tedy zneužívání postavení u dvou nebo více podnikatelů bez ohledu na to, zda jde o podnikatele fyzickou osobu nebo podnikatele právnickou osobu, a to zejména v oblasti konkurence v obchodní činnosti, čímž poskytuje ochranu zájmu na zajištění rovnosti podnikajících subjektů na trhu. Toto je objekt tohoto trestného činu. Přestože skutková podstata tohoto trestného činu sankcionuje některé případy porušování zákazu konkurence v hospodářské soutěži, nemá tzv. blanketní dispozici, neboť neodkazuje na příslušná ustanovení současného právního předpisu upravujícího zákaz konkurence a nepodmiňuje trestní odpovědnost porušení takového zákazu. Trestní zákoník v ní stanoví vlastní znaky charakterizující porušení zákazu konkurence včetně postavení pachatele, typu jednání a specifického úmyslu. Není tedy nutné, aby pro naplnění trestní odpovědnosti podle tohoto ustanovení trestního zákoníku muselo dojít k porušení zákazu konkurence ve smyslu platných právních předpisů. Podnikáním se rozumí soustavná činnost prováděná samostatně podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku. Podnikatelem může být osoba zapsaná v obchodním rejstříku, ale také osoba, která podniká na základě živnostenského oprávnění. Předmětem podnikání se rozumí rozsah podnikatelské činnosti, ke které je podnikatel oprávněn. K trestní odpovědnosti dle § 255a odst. 1 trestního zákoníku je třeba stejný nebo podobný předmět činnosti. Musí se však jednat o předmět činnosti, na kterém jsou obě zainteresované společnosti oprávněny podnikat, neboť jde o znak, který omezuje šíři trestněprávního postihu podle § 225a odst. 1 trestního zákoníku. Bez takového omezení by bylo možno stíhat jako tento trestný čin v podstatě popud nebo uzavření jakékoliv nevýhodné smlouvy, a proto je třeba toto omezení, které vyplývá z dikce této skutkové podstaty, při aplikaci tohoto trestného činu na konkrétní případ, cítit, a nikoliv obcházet, například formulací, že zápis předmětu podnikání u obou obchodních společností byl pouze jinak formulovaný a že rozhodná je faktická činnost obou společností. Uzavřením smlouvy se rozumí včasné přijetí návrhu takové smlouvy, který musí být natolik určitý, aby jeho přijetím smlouva mohla vzniknout. Popudem k uzavření smlouvy je tedy zejména návrh na uzavření smlouvy, ale může to být i další jednání pachatele, které má vést k jednání o uzavření smlouvy, např. tzv. poptávka, která není návrhem smlouvy, ale slouží k zjištění možnosti podmínek, ceny apod. a je podkladem pro rozhodnutí o podání návrhu smlouvy, nebo i jakýkoliv jiný, byť neformální popud ve formě nabídky, která má náležitosti návrhu smlouvy či ve formě podnětu. Pachatel musí dát popud nebo přímo uzavřít smlouvu, která je nevýhodná pro jednu nebo více z organizací, v níž pachatel působí. Nevýhodná je taková smlouva, která jakýmkoliv způsobem znevýhodňuje jednoho podnikatele vůči druhému, přičemž nemusí jít vždy jen o finanční prospěch. Smlouva, kterou pachatel uzavřel podle § 255a odst. 1 trestního zákoníku nebo k jejímuž uzavření dal popud, je uzavřena na úkor jednoho z více podnikatelů se stejným nebo podobným předmětem činnosti, v níž pachatel současně působí. Pachatelem samozřejmě může být fyzická osoba a podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, je trestným činem spáchaným právnickou osobou protiprávní čin spáchaný v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti, jedná-li tak statutární orgán nebo člen statutárního orgánu, anebo jiná osoba ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby, která je oprávněna jménem nebo za právnickou osobu jednat,

jestliže jí ho lze přičítat podle odst. 2. Podle něj pak právnické osobě lze přičítat spáchání trestného činu, jestliže byl spáchán jednáním orgánu právnické osoby nebo osob uvedených v odst. 1 písm. a) citovaného zákona. U této skutkové podstaty trestného činu je požadován úmysl, který musí obsahovat všechny znaky zde uvedené. Navíc však úmysl přesahuje objektivní stránku, neboť pachatel jedná v tzv. druhém úmyslu opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch. Pokud jde o znak dle § 255a odst. 2 trestního zákoníku, tedy znak „značného prospěchu“, ten vyplývá z ustanovení § 138 odst. 1 trestního zákoníku a rozumí se jím částka nejméně 1 000 000 Kč. Zde postačí zavinění ve formě nedbalosti.

25. Důvody, které vedly Krajský soud v Plzni ke zproštění obžaloby **obžalované Ing. [REDACTED]** [REDACTED] jsou následující. Bez jakýchkoliv pochybností bylo na základě provedených důkazů zjištěno, že tato byla statutárním orgánem – jednatelkou v rozhodné době ve dvou společnostech se stejným předmětem podnikání, tedy v poškozené společnosti A [REDACTED] s.r.o. a obžalované obchodní korporaci M [REDACTED] s.r.o. Podle názoru soudu se však nepodařilo prokázat, že by jednala v úmyslu opatřit sobě nebo jinému (obžalované obchodní korporaci M [REDACTED] s.r.o.) výhodu nebo prospěch tím, že uzavřela nebo dala popud k uzavření smlouvy na úkor jednoho z podnikatelů, v tomto případě poškozené společnosti A [REDACTED] s.r.o. Bezesporu to byla obžalovaná Ing. [REDACTED] [REDACTED] která podepsala výpověď smlouvy o franchisingové obchodní spolupráci ze strany společnosti A [REDACTED] a.s. jako jednatelka poškozené společnosti A [REDACTED] s.r.o. Jednalo se však o jednostranný úkon ze strany společnosti A [REDACTED] a.s., ke kterému došlo za podmínky, o nichž vypovídala jednak obžalovaná, jednak svědek [REDACTED] [REDACTED] a jednak svědkové Ing. [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED]. Je zcela zřejmé, že atmosféra pro společné podnikání poškozené společnosti A [REDACTED] s.r.o. byla taková, která vyplynula z provedených důkazů (viz jednotlivá trestní oznámení, úkony trestního řízení proti všem společníkům, občansko-právní žaloby a spory atd.). Pokud tedy obžalovaná tvrdila, že oba ostatní společníky informovala o změně podmínek pro provozování franchise a oni na tuto změnu nepřistoupili, naopak svědkové Ing. [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] tvrdili pravý opak, pak jde o klasickou důkazní situaci, kdy proti sobě stojí tvrzení proti tvrzení. Je však třeba si uvědomit, v jaké době k těmto jednáním docházelo a v jaké době tato tvrzení byla předkládána orgánům činným v trestním řízení, neboť se jednalo o dobu vyznačující se naprostou nenávistí zúčastných osob vůči sobě. K tomu pak přistupuje výpověď svědka [REDACTED] [REDACTED] ze které je zřejmé, že obžalovaná Ing. [REDACTED] [REDACTED] žádný konkrétní popud k tomu, aby smlouva byla vypovězena, nedala. V podstatě tento svědek potvrdil, že nebyl schopen rozlišit, proč na nové podmínky nechce obžalovaná Ing. [REDACTED] [REDACTED] přistoupit. To se dozvěděl až později po dané výpovědi. Podle názoru soudu lze mít tedy pochybnosti o tom, zda oba společníci skutečně byli informováni či nebyli, a takovouto skutečnost je třeba vykládat ve prospěch obžalované. Podle názoru soudu je to však nerozhodné, neboť by obžalovaná v té době musela mít úmysl, čili záměr, aby zmíněnou franchise získala pro svoji novou společnost, a tím si opatřit výhodu nebo prospěch, aby tím poškodila společnost stávající. Nic takového prokázáno nebylo. Z výpovědi svědka [REDACTED] [REDACTED] je zřetelné, že záměr společnosti A [REDACTED] a.s. byl takový, že provozovnu si bude provozovat sama tzv. napřímo, bez účasti jakéhokoliv franchisanta. K rozhodnutí, že franchise získá opětovně obžalovaná, resp. její společnost obžalovaná obchodní korporace M [REDACTED] s.r.o., došlo až později během běhu výpovědní lhůty. Skutečnost, že podepsala dohodu o ukončení nájmu nebytových prostor, je pak skutečnost, která již navazovala na výpověď franchisingové smlouvy a v podstatě jiná možnost zde nebyla. Nebylo možné obejít stav nastolený společností A [REDACTED] a.s., tedy stav, že nájemcem uvedené nemovitosti bude tato společnost. Pokud jde o ukončení pracovního poměru zaměstnanců poškozené společnosti A [REDACTED] s.r.o., pak bylo z poloviny prokázáno, že obžalovaná Ing. [REDACTED] [REDACTED] je zcela objektivně informovala o ukončení franchise pro poškozenou společnost A [REDACTED] s.r.o. a vysvětlila, z jakého důvodu byly podány výpovědi ze strany zaměstnanců. Opět nebylo prokázáno, že již v této době by jim přislíbila jakýkoliv zaměstnanecký či jiný poměr v obžalované korporaci M [REDACTED] s.r.o. Je třeba si uvědomit, že již v té době běžela výpovědní lhůta výpovědi smlouvy o franchisingové obchodní spolupráci, a to od 30. 6. 2018. K jednání mezi svědkem [REDACTED] [REDACTED] zástupcem společnosti A [REDACTED] [REDACTED]

a.s., a obžalovanou Ing. ██████████ ██████████ jako jednatelkou obžalované obchodní korporace M██████████ s.r.o., došlo až po několika měsících od počátku běhu výpovědní lhůty pro poškozenou společnost A██████████ s.r.o., tedy v době, kdy bylo již zřejmé, že tato franchisu provozovat nebude. O vztahu svědků Ing. ██████████ ██████████ a ██████████ ██████████ jako společníků poškozené společnosti provozující franchisu svědčí i to, že v podstatě smlouvu o franchisingové obchodní spolupráci neznali, neznali její podmínky, a pokud se v lednu 2019 dozvěděli o jejím zániku, pak jejich první kroky ve vztahu k trestnímu řízení činili, pokud jde o pokladní hotovost, a konkrétně se o osud franchisi, resp. její pokračování začali zajímat koncem března 2019 (viz schůzka svědka Ing. ██████████ ██████████ se svědkem ██████████ ██████████ aniž by jeden společník o takovém jednání informoval druhého. Nepodařilo se zjistit, z jakého důvodu se společnost A██████████ a.s. nezajímala o personální obsazení poškozené společnosti A██████████ s.r.o. Vysvětlení lze najít v historii vzájemných vztahů, kdy po celou dobu vzájemné spolupráce tuto společnost zastupovala jako jednatelka obžalovaná Ing. ██████████ ██████████. Lze shrnout, že v době, kdy obžalovaná Ing. ██████████ ██████████ začala jednat se společností A██████████ a.s. o nové smlouvě o franchisingové obchodní spolupráci pro obžalovanou obchodní korporaci M██████████ s.r.o., tak nemohla již činit na úkor poškozené společnosti A██████████ s.r.o. a je třeba připomenout, že tato nová smlouva byla uzavřena až 1. 1. 2019, tedy po uplynutí výpovědní lhůty. Ze skutkové věty obžaloby zcela zřetelně vyplývá, že tam popsaná jednání činila obžalovaná Ing. ██████████ ██████████ od počátku proto, nebo resp. s úmyslem, opatřit prospěch nebo výhodu obžalované obchodní korporaci M██████████ s.r.o., potažmo sobě, neboť byla jejím společníkem a jednatelem. Nic takového však prokázáno nebylo. Pravdou je, že novou smlouvu pro tuto společnost uzavřela, avšak způsobem, ze kterého nelze odvodit zmíněný úmysl, ani úmysl poškodit poškozenou společnost A██████████ s.r.o. Ještě ve vztahu k zaměstnancům původní společnosti je třeba uzavřít, že asi bylo logickým vyústěním shora uvedeného to, že je obžalovaná Ing. ██████████ ██████████ zaměstnala po uzavření nové smlouvy v obžalované obchodní korporaci M██████████ s.r.o. Soud je toho názoru, že je zde přílehlavá argumentace Nejvyššího soudu, že při posuzování trestní odpovědnosti v tomto případě nelze opomenout základní zásadu použití trestního práva jako poslední možnosti ochrany uvedeným trestným činem dotčených společenských zájmů. Z uznávaného principu právního státu, jímž je chápání trestní represe jako prostředku ultima ratio, vyplývá, že ochrana závazkových vztahů má být v prvé řadě uplatňována prostředky občanského a tehdy i obchodního práva a teprve tam, kde je taková ochrana neúčinná a kde porušení občanskoprávních vztahů naplňuje znaky konkrétní skutkové podstaty trestného činu a svou intenzitou dosahuje předpokládaného stupně společenské nebezpečnosti, je namíště uplatňovat trestní odpovědnost. Je nepřipustné, aby prostředky trestní represe sloužily k uspokojování subjektivních práv soukromoprávní povahy. Na tom je založen princip subsidiarity trestní represe.

26. Pokud jde o trestní odpovědnost **obžalované obchodní korporace M██████████ s.r.o.**, pak je možné uvést následující argumentaci. Tato obžalovaná zastoupená obžalovanou Ing. ██████████ ██████████ uzavřela novou smlouvu se společností A██████████ a.s. až dne 1. 1. 2019, když jí uzavření této smlouvy bylo nabídnuto v průběhu již několikrát zmiňované výpovědní lhůty. Tato obžalovaná tedy od samého počátku nemohla mít jistotu, že zmíněná smlouva s ní bude uzavřena, neboť společnost A██████████ a.s. mohla uzavřít tuto smlouvu s jiným subjektem nebo provozovat provozovnu tzv. napřímo. Už vůbec nemohla předpokládat, že tato smlouva bude uzavřena na úkor poškozené společnosti A██████████ s.r.o., neboť vztah mezi ní a společností A██████████ a.s. již neexistoval, jejich spolupráce byla již ukončena. Obžalovaná obchodní korporace M██████████ s.r.o. provozovala následně svoji činnost na základě nového závazku se společností A██████████ a.s., který nikterak nesouvisel s dřívějším vztahem této společnosti s poškozenou společností A██████████ s.r.o. Tato obžalovaná také nemohla předpokládat, jaký získá prospěch na základě jí vyvíjené hospodářské činnosti, neměla garantován žádný zisk a její podnikání mohlo skončit též ztrátou. Co je však nejdůležitější, ustanovení § 255a odst. 1 trestního zákoníku vyžaduje, aby pachatel byl v tzv. dvojediném postavení, tedy účastnil se v určité úloze na podnikání dvou nebo více podnikatelů. V podstatě se jedná o speciální subjekt ve smyslu § 114 odst. 1 trestního zákoníku, podle kterého, jestliže ke spáchání trestného činu trestní zákon vyžaduje zvláštní vlastnost, způsobilost nebo

postavení pachatele, může být pachatelem nebo spolupachatelem trestného činu pouze osoba, která má požadovanou vlastnost, způsobilost nebo postavení (úprava tzv. konkrétního a speciálního subjektu). Obžalovaná obchodní korporace M. s.r.o. podle názoru soudu nemohla být v postavení speciálního subjektu, neboť nebyla v postavení předkládaného ustanovení § 255a odst. 1 trestního zákoníku, tedy nepodílela se na podnikání dvou podnikatelských subjektů. Na rozdíl od obžalované Ing. neměla žádnou účast v poškozené společnosti A. s.r.o. Z ustanovení § 114 odst. 2 trestního zákoníku vyplývá, že jestliže zákon stanoví, že pachatel musí být nositelem zvláštní vlastnosti, způsobilosti nebo postavení (a to je případ ustanovení § 255a odst. 1 trestního zákoníku), postačí, že zvláštní vlastnost, způsobilost nebo postavení jsou dány u právnické osoby, jejímž jménem pachatel jedná. Právní úprava tedy pamatuje na situaci, kdy za právnickou osobu jednající fyzická osoba není nositelem zvláštních vlastností, způsobilostí nebo postavení, postačí, že jsou tyto podmínky splněny u právnické osoby. V takovém případě mohou být za trestný čin se speciálním pachatelem stíháni oba dva. Zákon o trestní odpovědnosti právnických osob ani trestní zákoník nepamatuje na opačnou situaci, že by právnická osoba dovozovala svoje speciální postavení od osoby fyzické. Specialitu subjektu obžalované obchodní korporace M. s.r.o. nelze dovozovat ze speciality subjektu obžalované Ing. která takovým subjektem z titulu funkce jednatelky v obou společnostech byla.

27. Závěrem je třeba konstatovat, že vzhledem ke shora vyřčenému, nemohl soud spolehlivě uzavřít, že popsané jednání obou obžalovaných, které jim bylo prokázáno, naplňuje zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu zneužití postavení v obchodním styku dle § 255a odst. 1 trestního zákoníku, a pokud nebyly naplněny znaky základní skutkové podstaty, pak nemohly být naplněny ani zákonné znaky kvalifikované skutkové podstaty dle § 255a odst. 2 trestního zákoníku se znakem získání značného prospěchu. U obžalované Ing. nebylo prokázáno, že prokázaným jednáním chtěla opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch, v daném případě obžalované obchodní korporaci M. s.r.o., jejíž byla jednatelkou, a to na úkor poškozené společnosti A. s.r.o., jejíž také byla jednatelkou, a proto uzavřela novou smlouvu o franchisingové obchodní spolupráci, kdy bylo nesporně prokázáno, za jakých podmínek byla tato smlouva uzavřena. Z toho logicky vyplývá, že takovýto záměr nelze klást za vinu ani obžalované obchodní korporaci M. s.r.o., která uzavírala novou smlouvu v době, kdy smluvní vztah mezi společnostmi A. a.s. a poškozenou společností A. s.r.o. neexistoval, a nebyl jí prokázán záměr, že by se k takovému kroku připravovala prostřednictvím své jednatelky obžalované Ing. Podle názoru soudu pak při formálním pojetí trestného činu tato obžalovaná nesplňovala postavení speciálního subjektu, jak to vyžaduje ustanovení § 255a odst. 1 trestního zákoníku ve spojení s § 114 odst. 1 trestního zákoníku, a proto nemohla být pachatelem takového trestného činu. Z těchto důvodů postupoval soud dle § 226 písm. b) trestního řádu a obě obžalované obžaloby zprostil, neboť na základě důkazů předložených v hlavním líčení státním zástupcem a doplněných soudem, v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.
28. O původně uplatněném nároku na náhradu škody poškozené společností A. s.r.o. soud tímto rozsudkem nerozhodoval, neboť společným prohlášením společníků této společnosti Ing. a (č.l. 1795) bylo sděleno, že poškozená společnost A. s.r.o. výslovně prohlašuje, že dříve uplatněný nárok na náhradu škody v trestním řízení již neuplatňuje, resp. nepožaduje, aby Krajský soud v Plzni této společnosti v adhézním řízení nárok na náhradu škody přiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadnout rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni 23. 5. 2023

JUDr. Jan Špeta v. r.
předseda senátu